НАРОДНА АРМІЯ

15 вересня, 2016

#36 (5465)

ЗБРОЙНІ СИЛИ ПІДСИЛЯТЬ МОДЕРНІЗОВАНИМИ УДАРНИМИ ВЕРТОЛЬОТАМИ

стор. 8

У Генеральному штабі сплановано демобілізацію військовослужбовців, мобілізованих під час 6-ї черги

УКЛАДАЙТЕ КОНТРАКТ ДО ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ

У РАЗІ УКЛАДАННЯ КОНТРАКТУ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ДО ЗВІЛЬНЕННЯ ЗА ДЕМОБІЛІЗАЦІЄЮ МОБІЛІЗОВАНИЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ОТРИМУЄ БІЛЬШЕ ПЕРЕВАГ. ЯКИХ САМИХ?! ПРО ЦЕ ДЕТАЛЬНО РОЗПОВІВ ТИМЧАСОВИЙ ВИКОНУВАЧ ОБОВ'ЯЗКІВ НАЧАЛЬНИКА ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛУ — ЗАСТУПНИК НАЧАЛЬНИКА ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗС УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-МАЙОР ВОЛОДИМИР ТАЛАЛАЙ

стор. 4

ТАНКОВИЙ ВЗВОД КАПІТАНА БАГАЄВА ВИБОРОВ «Т-34» ТА 90 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Напередодні Дня танкістів завершився конкурс на кращий танковий взвод Збройних Сил України

стор. 3

ПЛАН РОСІЇ: ПРОТЕКТОРАТ «ДОНБАС»

Відповідь Києва — потурати кремлівським забаганкам ніхто не буде…

стор. 5

ВИНИЩУВАЧІ ТАНКІВ ПРО СВОЇ «РАПІРИ» ТА ДУЕЛІ З ВОРОЖИМИ ТАНКАМИ

Можна навчити артилериста швидко заряджати, влучно стріляти, але найважче підготувати його психологічно до дуелі з багатотонним сталевим монстром

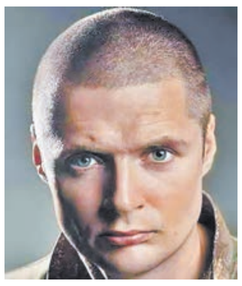
стор. 6

БОЇ НА ДОНБАСІ ПІДТВЕРДИЛИ УНІВЕРСАЛЬНІСТЬ МІНОМЕТІВ

Вони залишаються ефективною зброєю майже в усіх видах бою за участю піхоти

стор. 7

«МИ ВОЮЄМО НЕ ЗА ОРДЕНИ, А ЗА СВОЮ ЗЕМЛЮ…»

24 серпня 2016 року Президент України Петро Порошенко присвоїв звання Героя України капітану Валерію Чибінєєву та вручив офіцеру орден «Золота Зірка»

стор. 10

ЯКИМ БУДЕ ФЛОТСЬКИЙ ОДНОСТРІЙ

Військова форма, яку українці побачили у День незалежності на святковому Хрещатику, як і усе нове, викликала чимало дискусій

стор. 13

- 75% НА ЗАКОННИХ ПІДСТАВАХ

Як оформити пільгу на оплату комунальних послуг учаснику бойових дій, якщо він винаймає житло

стор. 14

«НАРОДНИЙ ОБОРОНПРОМ»: БІДА ВЧИТЬ КМІТЛИВОСТІ

Гантраки захищають від стрілецької зброї, осколків мін та снарядів

стор. 17

«ВЕРВОЛЬФ»: ЕКСКУРСІЇ НА РАРИТЕТНОМУ ДЖИПІ ТА САЛО В МЕДОВОМУ СОУСІ

стор. 19

ВЕЛИКА КНЯГИНЯ ОЛЬГА

Історики вважають княгиню Ольгу нонсенсом Х сторіччя

стор. 20

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ: «У ДЕРЖАВНОМУ БЮДЖЕТІ НА 2017 РІК МАЄ БУТИ ПЕРЕДБАЧЕНО 5% ВВП НА ОБОРОНУ»

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО НАГОЛОШУЄ НА ВАЖЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ 2017 РОКУ

«Ключова позиція, яку ми маємо забезпечити цим проектом державного бюджету: 5% ВВП мають бути зафіксовані на видатки оборони і безпеки», — підкреслив Петро Порошенко на засіданні Ради національної безпеки і оборони України, повідомляє Адміністрація Президента України.

«Цього року я буду більш уважно дивитись на виконання ще одного рішення Ради національної безпеки і оборони — щоб 3% з цих 5% були спрямовані виключно на оборону. Хочу наголосити на тому, що загальна цифра фінансування становить 129 млрд грн», — сказав Президент.

Глава держави наголосив, що процес будівництва нової армії, нових Збройних Сил є і залишається його першим пріоритетом.

За словами Президента, так само ми маємо пріоритет наведення порядку всередині країни: повинні бути профінансовані Міністерство внутрішніх справ разом з Національною поліцією, Національна гвардія.

«Ми маємо виправити перекоси щодо фінансування Державної прикордонної служби. Ми маємо збільшити фінансування Служби безпеки України, яка має відповідати на ризики зростання терористичних загроз», — наголосив Президент і доручив керівникові СБУ Василю Грицаку підготувати пропозиції щодо фінансування підрозділів, які ведуть антитерористичну діяльність, зокрема підрозділу «Альфа». А міністр внутрішніх справ отримав від глави держави завдання підготувати пропозиції щодо пріоритетного фінансування, окрім патрульної поліції, і підрозділів карного розшуку та тих структур, які забезпечують правопорядок та ефективне розслідування злочинів.

Президент України Петро Порошенко

Петро Порошенко наголосив, що реальні потреби сектору безпеки і оборони значно більші, однак ресурси обмежені, тож фінансування зараз відбувається на межі можливого і неможливого. За словами Президента, різко зростають вимоги щодо підвищення ефективності використання кожної бюджетної копійки.

ОБОРОННИЙ БЮДЖЕТ НА 2017 РІК ПЛАНУЄТЬСЯ У РОЗМІРІ 129 МЛРД ГРН

Глава держави наголосив на пріоритетності збільшення фінансування зовнішньополітичного відомства: «Оскільки питання звільнення окупованої частини на Сході нашої держави і Криму має відбуватися політико-дипломатичним шляхом, я пропоную, щоб це було враховано при збільшенні фінансування Міністерства закордонних справ. Бо наші дипломати — це така сама зброя, як і штурмові, десантні, танкові, артилерійські, ракетні та інші бригади Збройних Сил».

У 2017 РОЦІ ПЛАНУЄТЬСЯ ЗБІЛЬШИТИ РОЗМІР «БОЙОВОЇ» НАДБАВКИ ТА ВИПЛАЧУВАТИ КОМПЕНСАЦІЮ ЗА ПІДНАЙОМ ЖИТЛА КОНТРАКТНИКАМ

З липня 2016 року збільшене грошове забезпечення для бойових командних посад сержантського складу (командир відділення, командири бойових машин, БМП, танків, гармат, мінометів, головних старшин усіх рівнів та інші), на суму до 800 грн в залежності від вислуги років (відповідно до наказу МО України від 22.07.2016 № 375), повідомляє Управління зв'язків з громадськістю Збройних Сил України.

У серпні поточного року уряд схвалив проект закону України, яким передбачається грошова компенсація за піднайом житлових приміщень особам рядового та сержантського складу до 2,5 тис. грн в залежності від регіону (у разі ухвалення змін її зможуть отримувати близько 16 тис. сімей контрактників).

2017 року планується збільшити щомісячну грошову надбавку військовослужбовцям за виконання бойових завдань на лінії бойового зіткнення у районі АТО.

— З урахуванням розвитку обстановки в районі проведення АТО буде розглядатися питання щодо впорядкування та поступового звільнення з військової служби військовослужбовців за контрактом, які тривалий час виконують обов'язки військової служби (зокрема й у районі проведення АТО) та яким у зв'язку з триванням «особливого періоду» автоматично продовжено дію контрактів до його завершення, — зазначив тимчасовий виконувач обов'язків начальника Головного управління персоналу — заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор Володимир Талалай. — На сьогодні ведеться робота щодо законодавчого врегулювання можливості збалансування підстав для закінчення контракту та звільнення з військової служби для всіх категорій військовослужбовців (за всіма видами та термінами контрактів).

МІНІСТР ОБОРОНИ СКАСУВАВ 395 НАКАЗІВ, ЯКІ ГАЛЬМУВАЛИ ПРОЦЕСИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

У рамках реформування оборонного відомства триває робота щодо приведення нормативно-правової бази Міністерства оборони України до вимог армій провідних країн світу, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

У зв'язку з цим Міністр оборони генерал армії України Степан Полторак підписав наказ про визнання такими, що втратили чинність, 395 наказів, прийнятих у попередні роки, які своїми положеннями гальмували процеси ухвалення управлінських рішень та заважали здійснювати реформи.

Це вже п'ятий наказ подібного змісту, підписаний Міністром оборони Степаном Полтораком. Загалом відповідними рішеннями скасовано понад 1600 наказів.

ПРИЙОМ РЕЧОВОГО МАЙНА БУДЕ ЗДІЙСНЮВАТИ ЦЕНТР РОЗВИТКУ ТА СУПРОВОДЖЕННЯ МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ТИЛ ЗСУ

Про це повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час зустрічі з виробниками та постачальниками.

— Я неодноразово наголошував, що ефективність роботи військових представництв з прийому речового майна виявилася незадовільною. Цю застарілу систему, що є надбанням радянських часів, треба змінювати негайно, — зазначив Міністр оборони. — Важливо, аби приймали продукцію ті, хто займався її розробкою й та сторона, що буде її використовувати. Тому з наступного місяця прийом продукції речового забезпечення буде здійснювати Центр розвитку та супроводження матеріального забезпечення ЗС України та Тил Збройних Сил.

Також глава оборонного відомства наголосив, що вимагатиме суворо контролювати якість майна, що постачається війську, йдеться на сайті МО України.

У ГЕНЕРАЛЬНОМУ ШТАБІ СПЛАНОВАНО ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ 6 ЧЕРГИ

Про це повідомив тимчасовий виконувач обов'язків начальника Головного управління персоналу — заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майор Володимир Талалай.

Нині завершується планування звільнення з військової служби військовослужбовців, мобілізованих під час 6-ї черги (третя черга осіб, мобілізованих відповідно до Указу Президента України від 14.01.2015 № 15).

— Якщо не буде погіршення воєнно-стратегічної обстановки, у вересні передбачається внести на розгляд Президента України проект відповідного нормативного акта, розпочати звільнення 6-ї черги в поточному місяці та основну частину мобілізованих військовослужбовців звільнити у жовтні 2016 року, — наголосив генерал-майор Володимир Талалай.

Таким чином, всі військовослужбовці по мобілізації, які не виявлять бажання залишитися в лавах Збройних Сил України, будуть звільнені встановленим порядком, йдеться на сайті Міністерства оборони України.

Тепер в органах військового управління та військових частинах розробляються списки та плани-графіки звільнення особового складу. Звільнення здійснюватиметься поступово з метою недопущення зниження боєготовності підрозділів, поступового вивільнення посад, здачі посад, бойової техніки та майна.

Звільнені в запас військовослужбовці в обов'язковому порядку будуть зараховані до оперативного військового резерву першої черги.

ПРЕЗИДЕНТ ДОРУЧИВ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ФІНАНСУВАННЯ БУДІВНИЦТВА МУЗЕЇВ ВОЇНІВ АТО ТА ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Президент Петро Порошенко наголосив, що в Державному бюджеті 2017 року має бути передбачено фінансування будівництва Музею воїнів АТО та Музею Героїв Небесної Сотні.

Глава держави наголосив, що вже понад два роки на Сході України тривають бойові дії, тому не можна забувати свого морального обов'язку перед тими, хто зробив важливий внесок у справу захисту Батьківщини, повідомляє прес-служба Президента України.

Під час конкурсу танкових взводів

ТАНКОВИЙ ВЗВОД КАПІТАНА БАГАЄВА ВИБОРОВ «Т-34» ТА 90 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

НАПЕРЕДОДНІ ДНЯ ТАНКІСТІВ ЗАВЕРШИВСЯ КОНКУРС НА КРАЩИЙ ТАНКОВИЙ ВЗВОД ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

У запеклій боротьбі танкових взводів з усіх видів Збройних Сил України золотими призерами всеармійського конкурсу стали військовослужбовці танкового взводу 14-ї окремої механізованої бригади оперативного командування «Захід» з Володимира-Волинського. У нагороду за перше місце вони отримали перехідний приз «Танк Т-34», годинники та 90 тисяч гривень — левову частку призового фонду конкурсу танкістів, який загалом становив 150 тисяч гривень.

У районі АТО разом із побратимами капітан Роман Багаєв бив ворога в боях на Савур-Могилі та під Дебальцевим, за що був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Набутий бойовий досвід Роман разом із підрозділом продемонстрував під час змагань на військовому полігоні на Чернігівщині.

— Ми служимо разом уже не один рік. Колектив у нас дружний, злагоджений, — розповідає командир взводу. — Тож і перемога в нас виключно командна, адже всі разом доклали значних зусиль як під час підготовки, так і в ході змагань.

Кращі танкові підрозділи Збройних Сил у ході конкурсу демонстрували свій професіоналізм у кількох номінаціях: літній військовий біатлон, снайперська стрільба з танків, рух за маршрутом та флангова стрільба, стрільба на великі відстані, танкова «карусель». Переможця визначали за сумарною кількістю балів, які отримав підрозділ у кожній з номінацій. Взвод-переможець становлять професійні воїни, в яких за плечима великий бойовий досвід. Усі вони брали участь у боях на Донбасі, а сьогодні служать на контрактній основі.

До цьогорічної програми конкурсу включено нові вправи з елементами дій танкових підрозділів, характерних для тактики під час бойових дій на Сході України, — танкову «карусель» та стрільбу на великі відстані. Про ці номінації у програмі військовики дізналися вже безпосередньо під час змагань, тож при виконанні вправ танкісти покладалися виключно на знання та вміння, які набули в АТО.

— Танкова «карусель» — один з найскладніших етапів змагань, — поділився своїми враженнями навідник танка старший сержант Олександр Зуєв. — Танк — спільна зброя нашого екіпажу, тому влучність пострілу, на який, до речі, давалося не більше 30 секунд, залежала не тільки від моєї особистої підготовки. Як під час навчань, так і в реальному бою кожен з членів екіпажу виконує свою роботу. Наприклад, механік повинен вміти швидко змінити позицію та вивести бойову машину з-під ворожого удару і, навпаки, за командою — стрімко атакувати. Командир танка постійно спостерігає за полем бою та визначає порядок ураження цілей.

Командир одного з екіпажів-переможців прапорщик Олександр Цюпака служить танкістом уже п'ятнадцятий рік. Воював на Сході майже з самого початку антитерористичної операції. В його військовій біографії запеклі бої під Сєвєродонецьком та Іловайськом. Проте Олександр стверджує, що кожне заняття, тренування чи той же конкурс приносить завжди щось нове. Також за останні роки на собі відчув позитивні зміни в підготовці наших танкістів.

До речі, танкісти бригади з Волині не вперше виборюють першість на всеармійському конкурсі. Наставник цьогорічних переможців — командир танкового батальйону майор Сергій Корсун був кращим серед взводних на конкурсі танкістів 2013 року.

ДО ЦЬОГОРІЧНОЇ ПРОГРАМИ КОНКУРСУ БУЛИ ВКЛЮЧЕНІ НОВІ ВПРАВИ: ТАНКОВА «КАРУСЕЛЬ» ТА СТРІЛЬБА НА ВЕЛИКІ ВІДСТАНІ

«Т-34» з рук начальника Генерального штабу — Головнокомандувача ЗС України генерала армії України Віктора Муженка отримує капітан Роман Багаєв

— Вислів «Один у полі не воїн» нам якраз і підходить, — зазначає комбат. — За перемогою наших танкістів стоїть робота всіх офіцерів та сержантів батальйону. Ця перемога — заслуга всього танкового батальйону і 14-ї окремої механізованої бригади в цілому.

Григорій МАЗУР

За плечима кожного військовослужбовця взводу великий бойовий досвід участі в АТО

«Золотий» танковий взвод ЗС України

1. Капітан Роман Багаєв
2. Прапорщик Олександр Цюпака
3. Старший сержант Олександр Зуєв
4. Сержант Вадим Перегіняк
5. Молодший сержант Роман Бузінський,
6. Молодший сержант Олександр Касьян
7. Старший солдат Валерій Валюха
8. Старший солдат Володимир Дем'яненко
9. Солдат Сергій Білак

УКЛАДАЙТЕ КОНТРАКТ ДО ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ

У РАЗІ УКЛАДАННЯ КОНТРАКТУ НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ДО ЗВІЛЬНЕННЯ ЗА ДЕМОБІЛІЗАЦІЄЮ МОБІЛІЗОВАНИЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ОТРИМУЄ БІЛЬШЕ ПЕРЕВАГ

Серед військовослужбовців 6-ї «хвилі» часткової мобілізації є чимало тих, хто хоче продовжити військову службу за контрактом

ПРИ УКЛАДАННІ КОНТРАКТУ МОБІЛІЗОВАНИМИ ЇМ ВИПЛАЧУЄТЬСЯ ОДНОРАЗОВА ГРОШОВА ВИНАГОРОДА: ОФІЦЕРУ — ДЕСЯТЬ МІНІМАЛЬНИХ ЗАРПЛАТ, ЩО СТАНОВИТЬ 14 500 ГРН; СЕРЖАНТУ — ДЕВ'ЯТЬ, АБО 13 050 ГРН; СОЛДАТУ — ВІСІМ, ТОБТО 11 600 ГРН (ВІДПОВІДНО ДО ПОСТАНОВИ КМУ ВІД 14.05.2015 № 406). ПРИ УКЛАДАННІ КОНТРАКТУ ЦИВІЛЬНИМ ГРОМАДЯНАМ ІЗ ЗАПАСУ ТАКА ДОПОМОГА НЕ ВИПЛАЧУЄТЬСЯ

Наближається час звільнення з військової служби в запас особового складу, призваного під час шостої черги часткової мобілізації. Серед цієї категорії військовослужбовців є чимало тих, хто має намір продовжити військову службу за контрактом. Водночас перед майбутніми контрактниками постає питання, як бути: підписати контракт безпосередньо у військовій частині, чи потім, через місяць-другий після «дембеля». Дехто через недостатнє знання чинного законодавства, хибно вважає, що мобілізовані військовослужбовці після укладання контракту втрачають робоче місце та середній заробіток, а ще — не матимуть відпочинку після року служби, оскільки залишаються по суті у військовій частині. Ті, котрі вважають, що при звільненні з військової служби матимуть відпочинок на свій розсуд і якщо не працевлаштуються, то повернуться на військову службу з укладанням контракту, при цьому нічого не втрачаючи, помиляються. Тимчасовий виконувач обов'язків начальника Головного управління персоналу — заступник начальника Генерального штабу ЗС України генерал-майор Володимир Талалай пояснив, що варіант продовження військової служби без звільнення, шляхом укладання контракту є більш привабливим.

ЧОМУ ВАРІАНТ ПРОДОВЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ БЕЗ ЗВІЛЬНЕННЯ, ШЛЯХОМ УКЛАДАННЯ КОНТРАКТУ Є БІЛЬШ ПРИВАБЛИВИМ:

1. При укладанні контракту (на будь-який термін) мобілізованими (як і іншими категоріями громадян) **робоче місце та середній заробіток не втрачається** *(відповідні зміни були внесені до ст. 119 Закону України «Кодекс законів про працю України» у 2015 році).*

2. При укладанні контрактів **їм не припиняється виплата пенсій**. При цьому вона здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років під час повторної військової служби (до дня демобілізації або звільнення). Отже, чим довша ця додаткова вислуга років, тим більшим буде розмір пенсії. Водночас після звільнення мобілізованих весь період часу до прийняття їх на військову службу за контрактом буде втрачено, тобто не зараховано до вислуги.

При цьому зазначені пільги зберігаються до завершення «особливого періоду» та до дня фактичної демобілізації (контрактники матимуть можливість звільнення).

3. **При укладанні контракту мобілізованими їм виплачується одноразова грошова винагорода: офіцеру — десять мінімальних зарплат, що становить 14 500 грн; сержанту — дев'ять, або 13 050 грн; солдату — вісім, тобто 11 600 грн (відповідно до постанови КМУ від 14.05.2015 № 406). При укладанні контракту цивільним громадянам із запасу така допомога не виплачується.**

4. Після укладання контракту мобілізованими вони можуть, подавши відповідний рапорт, за рішенням командира відбути у чергову відпустку терміном на 30 діб (якщо вона не була використана раніше), що дозволить відпочити від військової служби.

Таким чином, мобілізований військовослужбовець при укладанні контракту у військовій частині отримує значні переваги: він не втрачає жодної пільги та часу на відпочинок, одержує грошову винагороду та продовжує накопичувати вислугу років під час повторної військової служби для перерахунку та збільшення пенсії.

Часто потенційні кандидати в контрактники висловлюють побоювання, що у разі укладення контракту на проходження військової служби у Збройних Силах України на термін 6 місяців вони продовжуватимуть службу понад зазначений у контракті строк. Насправді це не відповідає дійсності, а наведені вище переваги зберігаються до завершення особливого періоду або до дня фактичної демобілізації (мобілізовані, що підписали подальший контракт, мають можливість звільнення після його закінчення).

Якщо військовослужбовці за мобілізацією бажають продовжити військову службу за контрактом у іншій військовій частині, для цього також не потрібно звільнятися — вони можуть подати рапорт щодо їхнього переміщення до іншої військової частини, маючи письмову згоду командира цієї частини, з подальшим укладанням контракту. У разі переїзду до нового місця служби вони отримають підйомну допомогу в розмірі місячного грошового утримання плюс по 50 відсотків на кожного члена сім'ї.

Інф. «НА»

ПЛАН РОСІЇ: ПРОТЕКТОРАТ «ДОНБАС»

ВІДПОВІДЬ КИЄВА — ПОТУРАТИ КРЕМЛІВСЬКИМ ЗАБАГАНКАМ НІХТО НЕ БУДЕ…

«Повернення Донбасу буде нелегким, болючим і тривалим» — саме так змалював процес деокупації захоплених територій нашої країни Президент України Петро Порошенко у своєму щорічному Посланні до Верховної Ради 6 серпня нинішнього року. І в цьому важко із Верховним Головнокомандувачем не погодитися. Принаймні сьогоднішня ситуація в зоні АТО свідчить про те, що керівництво Росії не відмовилось від своїх планів щодо встановлення в тій чи іншій формі контролю над усією Україною і продовжує гібридну агресію проти нашої держави, зокрема й з використанням військової сили і методів силового тиску. Навіть після встановлення нещодавнього «режиму тиші» з нагоди початку нового навчального року бойовики продовжують стріляти по українських позиціях (в середньому вони, за повідомленнями прес-центру штабу АТО, протягом доби здійснюють 20–21 обстріл), використовуючи також бронетехніку, станкові гранатомети та зенітні установки.

Отже, хотілося б осягнути роль та місце окупованих і анексованих українських територій в планах нинішнього кремлівського режиму. Особливо з урахуванням того, що реальний план деокупації цих територій існує і має шанси на реалізацію за підтримки світового співтовариства.

Сьогодні багатьом зрозуміло, що з певних військових, фінансово-економічних та зовнішньополітичних причин агресор не може собі дозволити відверто застосувати військові методи примушення України до виконання своїх забаганок. А надто — у вигляді широкомасштабної агресії. Хоча правлячий в Росії режим досить наполегливо працює над тим, щоб вивільнити собі руки в цьому сенсі. Так, серпнева ескалація військових дій на Донбасі, безпрецедентне стягування до українських кордонів 100-тисячного угруповання російських військ, широкомасштабні військові ігрища, зокрема й відверто провокаційного щодо нашої країни характеру і навіть незграбна фальсифікація міфічної загрози тероризму з боку України, в яку ніхто і не повірив, — це все кроки російського режиму в цьому напрямку.

Але чого насправді добивається Путін, то погрожуючи війною, то погоджуючись (нехай навіть пересилюючи себе...) на мирні перемовини у «нормандському форматі»? Чому на словах виступаючи прибічником Мінського процесу щодо початку мирного врегулювання на Донбасі, він одночасно продовжує озброювати до зубів окупаційні формування та всебічно підтримувати на захоплених територіях фейкові народні республіки? Можливо, в російського керманича роздвоєння особистості?

БУДЬ-ЯКИМ КРОКАМ З ПОЛІТИЧНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ МАЄ ПЕРЕДУВАТИ ОЧЕВИДНИЙ І НЕЗАПЕРЕЧНИЙ ПРОГРЕС У ПИТАННЯХ БЕЗПЕКИ

Все простіше. Сутність усіх цих маневрів чітко визначив Президент України Петро Порошенко, звертаючись до українського парламенту зі щорічною промовою. Росія на окупованих нею територіях Донецької і Луганської областей хоче створити так званий протекторат «Донбас», який на своїх умовах упхати до складу України, щоб за допомогою цього важеля зсередини нав'язувати решті країни волю путінських посіпак. Показово, що і відповідь нинішнього українського воєнно-політичного керівництва на ці «побажання» агресора також є однозначною. «Скажу коротко, так не буде», — наголосив Президент України, маючи на увазі перспективи виконання нашою державою цих кремлівських потаємних бажань.

Тож, на перший погляд, ситуація здається патовою. За одним незначним винятком — час зараз працює зовсім не на користь агресора. Насамперед стосовно його фінансово-економічного становища. Ось динаміка зміни розмірів резервних фондів РФ протягом 2015–2016 років (за оприлюдненою інформацією самого Центрального банку РФ), яка найкраще характеризує вартість агресії для самого агресора: на 01.01.2015 р. вони становили 87.91 млрд доларів США, на 01.12.2015 р. — вже $59.35 млрд, на 01.01.2016 р. — $49.95 млрд, а на 01.09.2016 р. залишилося 32.03 млрд доларів. Як бачимо, спостерігається стійка динаміка до спустошення російських «засік» (за півтора року вони спорожніли майже на дві третини).

Головна причина цього всім добре відома — перманентне «вставання з колін», а також воєнні авантюри в Сирії та Україні. Військові ігрища дуже витратні, особливо якщо намагаєшся всупереч усім сталим нормам міжнародного права окупувати та анексувати в сусіда його території або відправляти своє військо у ті гарячі куточки світу, куди й не просили (маю на увазі Сирію). У такому випадку рано чи пізно рахунок за ці «пригоди» покладуть агресору на стіл…

Саме тому кремлівські керманичі поспішають «вирішити питання» із досягненням своїх цілей в Україні. Адже часові рамки «відрізку можливостей» для них дуже швидко звужуються. І сприяє цьому навіть не стільки реакція міжнародного співтовариства, як становище у самій Росії та на окупованих нею українських територіях. А воно стрімко погіршується. Підтримка так званих ДНР та ЛНР висмоктує з російського бюджету, за оцінками різних російських експертів, більшість з яких важко запідозрити у прихильності до України, приблизно 3–4 млн рублів на добу. Пальне, запасні частини для озброєння та військової техніки, військово-професійна підготовка бойовиків, зарплати як найманцям, так і своїм кадровим військовикам, що беруть участь у бойових діях, та низка інших статей витрат — все це у фінансовому еквіваленті дедалі більше обтяжує російський бюджет. Споконвічна дилема — гармати або масло — вже стала завдяки зусиллям путінської камарильї неабиякою проблемою для агресора. І ситуація в цій сфері навряд чи найближчим часом покращиться.

Отже, однієї «чудової миті» у Кремля просто закінчаться гроші на всі ці «новоросії» та «народні республіки». А взяти їх для продовження агресії йому буде ніде — міжнародні санкції (які нещодавно були посилені за рахунок чергового російського «стовпа економіки» — «Газпрому») стануть цьому на заваді. До того ж це становище може бути суттєво погіршене через витіснення Росії її конкурентами з багатьох енергетичних ринків світу. Тоді продаж газу та нафти, що дає основні надходження до російського бюджету (їхня частка в російському експорті — від 67 до 78%), навряд чи зможе підтримувати агресивність російського режиму в тих обсягах, як це було на початку агресії.

А такий перебіг подій стає дедалі реальнішим із кожним днем збройного протистояння на Донбасі. Але здатися і просто забратися геть з українського Донбасу та анексованого Криму кремлівський режим не поспішає. І хоча він розуміє всю небезпеку затягування конфлікту для себе, продовжує торгуватися…

Саме для цього й потрібні йому ці дві озброєні до зубів «народні республіки». Це одне з їхніх призначень у загальному контексті путінської агресії проти нашої країни. То додаючи їм озвірілості, то зменшуючи її, Путін і його оточення прагнуть виторгувати прийнятні для себе умови «почесного миру». Так, це саме той «протекторат», про який згадав наш Президент у промові у Верховні Раді…

Але навряд чи кремлівські зайди матимуть з цього користь. Невипадково Президент України Петро Порошенко впевнено констатував у посланні, що в ході нещодавнього діалогу українській стороні вдалося переконати західних союзників, що будь-яким крокам з політичного врегулювання ситуації в регіоні має передувати очевидний і незаперечний прогрес у питаннях безпеки — «...стійке припинення вогню, виведення російських військ і техніки з окупованої території, роззброєння бойовиків і, врешті-решт, український контроль за українським кордоном».

Інші варіанти «розв'язання конфлікту», прописані за кремлівськими стінами, навряд чи реалістичні. Путін може погоджуватися з цим або ні, підвозячи танки та ракетні установки до наших кордонів або перекидаючи туди ж бойову авіацію, а також постачаючи найманцями, зброєю та боєприпасами окуповану частину Донбасу. Але фактом є те, що чим довше він тягнутиме з деокупацією українських територій, тим більші проблеми можуть виникнути для його режиму вже найближчим часом.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ВИНИЩУВАЧІ ТАНКІВ

ПРО СВОЇ «РАПІРИ» ТА ДУЕЛІ З ВОРОЖИМИ ТАНКАМИ

МОЖНА НАВЧИТИ АРТИЛЕРИСТА ШВИДКО ЗАРЯДЖАТИ, ВЛУЧНО СТРІЛЯТИ, АЛЕ НАЙВАЖЧЕ ПІДГОТУВАТИ ЙОГО ПСИХОЛОГІЧНО ДО ДУЕЛІ З БАГАТОТОННИМ СТАЛЕВИМ МОНСТРОМ

Під час бойових дій на Донбасі довелося переосмислити багато, здавалося б, давно відомих тверджень. І одне з них: артилерія продовжує залишатися тією силою на полі бою, чию потужність та роль заслужено порівнюють із божественною, а пушкарів справедливо називають богами війни

Майор Ігор Васюк демонструє влучну роботу протитанкістів

Зокрема бойові дії на українському Сході показали непересічну роль протитанкової артилерії. Тому кореспондент нашої газети вирішив глибше ознайомитися з цією професією, вирушивши до розташування 43-ї окремої артилерійської бригади великої потужності, у складі якої є окремий протитанковий дивізіон гармат МТ-12 «Рапіра».

До 2007-го головним постачальником фахівців-протитанкістів (як і загалом артилеристів) був Сумський військовий інститут артилерії, а потім такою кузнею кадрів стала Національна академія сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного. І досі у війську, а особливо серед мобілізованих, чимало саме випускників згаданого сумського вишу. Навчався там і наш співрозмовник — командир протитанкового дивізіону майор Ігор Васюк. Боротьба з панцирниками — його фахова «стихія».

— Чи будь-який артилерист здатний боротися з танками? — запитую в Ігоря Володимировича.

— Теоретично так, але є певні особливості. Протитанковий дивізіон — остання надія піхоти й рубіж перед ворожими танками. За великим рахунком, тут мають бути люди, свідомо готові на велику самопожертву. І це не пафос. Не кожен здатний морально таке витримати: бачити в монокуляр танк, що огризається вогнем і який треба будь-що зупинити. Особливість і в тому, що в процесі вишколу створити для протитанкіста максимально наближений до ефекту бою навчальний процес надзвичайно складно. Можна навчити артилериста швидко заряджати, влучно стріляти, але найважче підготувати його психологічно до дуелі з багатотонним сталевим монстром.

Чимало тутешніх протитанкістів свого часу служили в 6-му навчальному артполку, воювали на Донбасі, а після розформування перебувають у складі 43-ї оабр. На її полігоні тренуються як новобранці, так і досвідчені бійці й офіцери, які покращують свої вміння.

— Потрібно оновлювати систему підготовки. І вона вже змінюється, — зауважує начальник полігона частини, який ще називають «Ржищівським», майор Тарас Кавун. До речі, теж «сумчанин». — Щоб якісно підготувати тих же птуристів, потрібен значний фінансовий ресурс. Приміром, одна ракета протитанкового комплексу «Стугна» коштує приблизно, як непоганий легковик. Порівняно з довоєнним часом, нині держава виділяє колосальні ресурси, аби наші військові вчилися не на «пальцях», а наживо працювали з сучасною технікою й могли відповідно діяти в бою. Проте в сенсі забезпечення цього процесу варто багато що зробити. Приміром, тут випробовували тренажери РПГ-7, «Фагот» — непогані зразки, якщо чесно, але до нас вони ще не надійшли. Вважаю, що кожна бойова частина повинна мати таке обладнання. На жаль, доводиться послуговуватися тренажерами ще радянського взірця.

Шостий навчальний полк узимку 2015-го стояв у Дебальцевому — в самому «низу» котла. І артилерія там напрацювалася досхочу, здобувши унікального досвіду. Співрозмовники згадують, як поперва обслуга гармат була майже повністю офіцерська, а в 169-го Навчального центру, із яким разом виходили, майже не залишалося робочої техніки. Поки їхали, згадували інститутські роки. 200 км від станції розвантаження до базового табору долали добу — приховано і дуже обережно. Із першими втратами прийшло усвідомлення: ти не на полігоні, страшенно бракує як практики, так і теорії.

КОРЕГУВАЛЬНИК ПРИРЕЧЕНИЙ БУТИ МАЙСТРОМ МАСКУВАННЯ І МАТИ НАДЗВИЧАЙНУ ВИТРИМКУ

— Приміром, жодна книжка не писала, як батареєю стояти на блокпостах, а нам доводилося, — каже Тарас Антонович. — У багатьох розрахунків не було бусолі й приладів управління вогнем. Корегувальники сиділи з біноклями на деревах, артрозвідки практично не існувало. Такою була сувора реальність. Я ж освоїв стезю корегувальника, хоча за фахом — військовий топограф-геодезист. Умощувався на териконі й коригував вогонь гармат Д-30, мінометів, допомагав сусідам інформацією, поки ворог не помічав мене й не починав викурювати з насидженого місця. А найстрашніше, що можна уявити, і я це пережив, бачити як твій підрозділ розстрілюють «Васильки» під прикриттям танків, а ти не здатний щось вдіяти…

— Хто може стати корегувальником? — запитую в Тараса Кавуна.

— Краще, якщо це людина, яка знається на азах артилерії, добре виконує "прив'язку" координат на місцевості, відає, як треба взаємодіяти з командирами розрахунку гармати, міномета.

— Він повинен чітко розшифровувати все, що бачить довкола. Узагалі ж такої штатної посади не існує. Я був командиром взводу управління й ходив корегувальником. Зараз це надзвичайно небезпечна професія через розвиток безпілотних засобів повітряної розвідки, — додає Ігор Володимирович. — Вважаю: кожен дивізіон, а ще краще — артбатарея повинні мати БПЛА і своє відділення аеророзвідки.

— Корегувальник приречений бути майстром маскування і мати надзвичайну посидючість, — перехоплює ініціативу в розмові Тарас Антонович. — Я от видирався на терикон з рюкзаком із далекоміром, чотирма гранатами, 8 магазинами до ПМ. Навіть автомат не брав — надто важко було підніматися вгору в бронежилеті з тим «скарбом». Якось прикривали розвідників під Дебальцевим — їх з двох боків снайпери обстрілювали. Зв'язку не було — один із них телефонує з мобільного й волає на бігу: «Тарасе, треба вийти з-під вогню! Пам'ятаєш сірий будиночок, де завжди снайпер по першому посту працював?» «Так, звісно», — відповідаю. «Так от, насипайте їм туди від душі!» Ми виконали прохання. За кілька хвилин віддзвонюють розвідники: «Хлопці, та ви чаклуни якісь! Як вам лише з наших слів вдалося з першого пострілу в чотирьох метрах від снайпера влучити? Молодці!» А секрет простий — злагодженість обслуги, що працює як зіграна команда. Тому останніх доцільно готувати разом. Практика, коли навідників навчають в одному місці, заряджаючих — у іншому, механіків-водіїв — у третьому, має лишитися в минулому. Ідеальна модель — вишкіл на базі спеціалізованої навчальної частини, яка готує артилеристів у складі розрахунку, що далі їде у війська.

«ЗА ДВА МІСЯЦІ НА ВІЙНІ Я НАВЧИВСЯ БІЛЬШОГО, НІЖ ЗА П'ЯТЬ РОКІВ У ВИШІ»

Обидва майори рефреном повторюють: аби мати протитанкістів, які служитимуть роками і досконало знатимуться на конкретній артсистемі, треба виконати низку умов. Передовсім це гідна мотивація служби й забезпечення житлом контрактників — людей, які справді служитимуть, а не відбуватимуть номер. Другий наріжний момент — виховання корпусу інструкторів. Третій — якісний прорив у розвитку полігонної інфраструктури. В Україні вже не існує жодного підприємства, яке виробляє специфічне полігонне обладнання — таке, як фронтальна пересувна ціль тощо. І військовим доводиться вигадувати щось самим. Приміром, Тарас Кавун каже, що з 2008-го по 2013-й його полігон вижив без фінансування на голому ентузіазмі офіцерів. Нині вже проводять певні закупки відповідно до курсу стрільб. Принаймні, матеріали для створення макетів техніки є. Втім це тільки початок змін.

— За два місяці на війні навчився більшого, ніж за п'ять років у виші, — зізнається майор Кавун. — Тепер розумію, наскільки нам бракувало практики: в полі варто закріпляти кожну вивчену тему. Кожну! А «арту» зараз доцільно більше вчити воювати в міських умовах. Але для цього наші полігони здебільшого не готові: цю ваду треба якнайшвидше усувати.

Побували ми і на практичному стрільбищі, де наш підбитий Т-64 з району АТО слугує за мішень для навчання протитанкістів, які тут стріляють ПТУРами й «Рапірами». Говорили з офіцерами про підготовку та насущні проблеми. Звісно ж, згадували і фронтові історії. Найбільше вразила оповідка про те, як у липні 2014-го на шахті «Южная» протитанкісти хотіли встановити український прапор. Але досвідчений командир заперечив, адже за «поведінкою» стяга ворог враховуватиме поправку на вітер. Виявляється, майстерний артилерист чи снайпер із задоволенням скористається таким подарунком долі й недалекоглядністю противника. Отже, війна є своєрідним університетом, де успішність кожного залежить не тільки від книжних знань, а й від кмітливості та досвіду служивої людини.

Геннадій КАРПЮК

Запорукою успіху для мінометних підрозділів є мобільність та швидкість стрільби

БОЇ НА ДОНБАСІ ПІДТВЕРДИЛИ УНІВЕРСАЛЬНІСТЬ МІНОМЕТІВ

ВОНИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ ЕФЕКТИВНОЮ ЗБРОЄЮ МАЙЖЕ В УСІХ ВИДАХ БОЮ ЗА УЧАСТЮ ПІХОТИ

Як відомо, міномет — це гладкоствольна зброя, призначена для навісної стрільби по живій силі противника, як укритої, так і тієї, яка розміщена на відкритій місцевості, а також для руйнування польових укріплень. За тактико-технічною класифікацією, залежно від калібру та ваги, а також прийнятої організаційно-штатної структури військових формувань, мінометі входять головним чином до складу зброї піхоти або артилерії. Однак у сучасних бойових діях вони зустрічаються практично в усіх бойових родах наземних та аеромобільних військ.

Головними перевагами мінометів є велика потужність боєприпасів відносно маси самого снаряда, висока скорострільність, порівняно мала вага, простота застосування, постійна готовність до відкриття вогню без особливої підготовки. Велика крутизна траєкторії польоту (кути піднесення ствола від 45 до 85°) дозволяє знищувати цілі в ярах, окопах, на зворотних схилах висот, не потрапляючи у приціл противника.

Найголовніше, що показали події на Донбасі: міномети залишаються незамінним засобом майже в усіх видах бою за участю піхоти.

Керуючись досвідом антитерористичної операції, можна сказати, що міномети — це по суті універсальна та потужна зброя піхоти. Така собі міні-артилерія. Мотопіхотні підрозділи, вступаючи в бій з противником, можуть застосовувати їх одразу, не витрачаючи часу на «виклик по заявці» більш потужних артилерійських засобів.

Самі військові говорять, що міномети є найбільш незручною зброєю для ворожої піхоти. Через навісну траєкторію польоту снаряду визначити, звідки ведеться вогонь, практично неможливо. Навіть більше: це дозволяє мінометам ефективно працювати по цілях, які розташовані не у прямій видимості.

ЯК ПОКАЗАЛА ПРАКТИКА, ДОСВІДЧЕНИЙ МІНОМЕТНИЙ РОЗРАХУНОК РОБИТЬ ДЕСЯТЬ ПОСТРІЛІВ ЗА ЛІЧЕНІ СЕКУНДИ

Запорукою успіху для мінометних підрозділів є мобільність та швидкість стрільби. Тому в боях на Донбасі найефективнішою для них стала тактика вогневих нальотів. Для цього використовуються невеликі мінометні підрозділи (два-три міномети 120-мм і 82-мм з транспортними засобами) іноді в поєднанні з АГС-17 і 122-міліметровою артилерією. Нальоти проводять за відповідною схемою. Спочатку відбувається розвідка цілей і дорозвідка (ведеться головним чином технічними засобами — БПЛА, рідше — спостерігачами-коректувальниками з використанням оптико-електронних пристроїв) з одночасною підготовкою позицій для стрільби. Потім — висування з глибини вогневих засобів на заздалегідь підготовлену позицію (шляхом здійснення маршу), швидкий вогневий наліт по цілі та відхід. Така схема ускладнює виявлення противником і відкриття ним вогню у відповідь. Також вона дозволяє зберігати бойову техніку та особовий склад поза зоною впливу вогневих засобів противника.

Як показала практика, досвідчений розрахунок робить десять пострілів за лічені секунди — і чергова міна виходить зі ствола ще до вибуху попередньої. З міномета зазвичай обстрілюють серіями: 6–8 пострілів, пауза на 5–10 хвилин, потім знову 6–8 пострілів. Таких серій буває не більше трьох. Можливий обстріл з одного, двох або трьох мінометів (до складу взводу входять три міномети розрахунки).

Найпоширеніші міномети, які українські військові застосовують в АТО, — 82-го калібру (як радянського, так і українського виробництва). 82-міліметровий міномет — зброя не надто далекобійна, але, як уже згадувалося, ефективна. Гранична дальність стрільби — до трьох кілометрів.

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПІД ЧАС ОБСТРІЛІВ

82-міліметрова міна містить 400-грамовий заряд вибухової речовини. Осколки розлітаються на 30–50 метрів. При близькому розриві, навіть якщо військовослужбовця обминули осколки, можлива серйозна контузія. Міномет має кілька особливостей, які належить знати.

По-перше, міна летить з дозвуковою швидкістю крутою траєкторією. Це означає, що можна почути постріл і характерний свист міни до її вибуху. Досвідчені бійці за звуком визначають, у який бік вона летить («до нас» чи «від нас»), наближається чи вже віддаляється при перельоті. У бойових умовах такі навички слід набувати якнайшвидше.

По-друге, міна вибухає від удару об землю, й осколки розлітаються вгору і в різні боки. Тому автомобіль або людина, яка стоїть, — дуже вразливі цілі.

Якщо ж боєць у момент вибуху міни лежить, імовірність ураження осколками значно зменшується. Тому, почувши звук міни, яка наближається, потрібно впасти і притиснутись до землі, закривши голову руками.

Осколки міни легкі. Під час вибуху трикілограмової міни утворюються 400–600 осколків. Будь-яка перешкода — цегла, дерево, бетонний стовп — може непередбачувано змінити напрямок їх польоту. З цієї ж причини осколки міни погано пробивають більш-менш серйозні перешкоди. Кам'яна стіна, стовбур дерева, що впало, шолом, бронежилет — усе це може допомогти залишитись неушкодженим після вибуху міни.

УКРАЇНСЬКИЙ МІНОМЕТ КБА-48М

Головною особливістю 82-міліметрового міномета КБА-48М є його зменшена вага. Завдяки використаним у конструкції титанових сплавів він набагато легший, ніж штатний радянський 82-міліметровий міномет. При цьому основні тактико-технічні характеристики (балістика, габарити, дальність стрільби) у нового міномета практично аналогічні. Зменшення ваги міномета без втрати міцності конструктивно забезпечується завдяки тому, що ствол нового міномета являє собою трубу з титанових сплавів. Міцність титану — загальновідома, а його питома вага вдвічі менша, ніж у сталі. Користь від полегшеного варіанту очевидна і полягає передусім у спрощенні транспортування міномета. У результаті цього скорочується час його підготовки до бойового застосування, що важливо під час ведення сучасного бою. Він також може стріляти мінами західного зразка калібру 81 мм.

МІНОМЕТНЕ НОУ-ХАУ

Нещодавно військовослужбовці-спостерігачі української сторони СЦКК під час проведення чергової фотофіксації шкоди, завданої обстрілами української території незаконними збройними формуваннями, натрапили на цікаву знахідку. Це своєрідний перехідник, виготовлений у кустарний спосіб. Така конструкція дозволяє використовувати міни калібру 82-мм під час стрільби з ручного протитанкового гранатомета РПГ-7В.

Гранатомет стріляє кумулятивними зарядами, які можуть пробити броню бронетехніки, зокрема танки. Однак кумулятивний струмінь вкрай неефективний проти піхоти, оскільки має вузько спрямовану зону ураження. Тому члени НЗФ вигадали перехідник, у який кріпиться 82-міліметрова осколкова міна, яка краще підходить для знищення піхоти. Цю міну разом із перехідником накручують на заряд гранатомета замість кумулятивної бойової частини і стріляють.

Для ручного протитанкового гранатомета існують свої, рідні боєприпаси осколково-фугасного типу ОГ-7В, але вони набагато дефіцитніші за міни калібру 82 мм. Звісно, характеристики такої «реактивної міни» будуть поступатися бойовій ефективності штатного пострілу від гранатомета, але «плюси» є і в неї. По-перше, дешевизна і доступність. По-друге, ефективність її використання в рази вища під час вуличних боїв, де точність не дуже важлива.

Роман ВУС

Модернізований вертольот Мі-24ПУ1 перед демонстраційним польотом

ЗБРОЙНІ СИЛИ ПІДСИЛЯТЬ МОДЕРНІЗОВАНИМИ УДАРНИМИ ВЕРТОЛЬОТАМИ

ДП «Конотопський авіаремонтний завод «АВІАКОН», що входить до складу ДК «Укроборонпром», готовий передати Збройним Силам України одразу три модернізованих ударних вертольоти Мі-24ПУ1.

Ці вертольоти повністю відповідають усім вимогам сучасної війни та поєднують у собі швидкість, маневреність, захист, сучасну електроніку та потужну зброю.

Під час розробки Мі-24ПУ1 особливу увагу було приділено підвищенню захисту модернізованого вертольота. Для цього фахівці встановили на нього комплекс захисту АДРОС виробництва ніжинського НВК «Прогрес». Цей комплекс відводить ракети з тепловим наведенням від траєкторії польоту до цілі, завдяки чому повітряна машина захищена від переносних зенітно-ракетних комплексів типу «Ігла» та Stinger, а також ракет «повітря-повітря» типу Р-60 та Р-73.

Інший важливий момент — нові прицільний та навігаційний комплекси, що дозволяють пілотам модернізованих Мі-24 ефективно виконувати бойові завдання в нічний час. До складу індивідуального спорядження екіпажу включені захисні авіаційні шоломи з окулярами нічного бачення. Також виконана адаптація внутрішнього і зовнішнього світлотехнічного обладнання вертольота.

ПІД ЧАС РОЗРОБКИ МІ-24ПУ1 ОСОБЛИВУ УВАГУ БУЛО ПРИДІЛЕНО ПІДВИЩЕННЮ ЗАХИСТУ МОДЕРНІЗОВАНОГО ВЕРТОЛЬОТА

Для знищення броньованих і неброньованих наземних малорозмірних цілей, живої сили противника, а також для вогневої підтримки військ у будь-який час доби Мі-24ПУ1 оснащений потужними 30-міліметровими автоматичними гарматами та різноманітним ракетним озброєнням, зокрема високоточними протитанковими керованими ракетами.

Швидкість і маневреність модернізованих машин також зросли. Це стало результатом встановлення на ударний вертоліт нових вітчизняних двигунів.

Мі-24ПУ1

ЗЛІТНА ВАГА................	до 12 000 кг
ШВИДКІСТЬ ПОЛЬОТУ......	до 320 км/год.
ПРАКТИЧНА СТЕЛЯ.........	до 4 600 м
ЕКІПАЖ........................	3 особи
2 ДВИГУНИ ТВ3-117ВМА-СБМ1В-02....	потужність до 2 800 к.с.

ПРИЗНАЧЕННЯ: ТРАНСПОРТНИЙ, ДЕСАНТНИЙ, БОЙОВИЙ

ІННОВАЦІЇ:

- *високоефективний активний захист від керованих ракет з інфрачервоними головками самонаведення різних типів*
- *сучасний цифровий приціл і лазерна система формування прицільної марки*
- *світлотехнічне обладнання адаптоване під використання окулярів нічного бачення*
- *застосування некерованих ракетних та гарматних засобів ураження вночі*

«АВІАКОНу» — 85 РОКІВ

Не кожне підприємство в Україні може похвалитися такою давньою історією. 5 вересня 1931 року майбутній «АВІАКОН» починався в Запоріжжі як невеликі авіаремонтні майстерні у складі 18-ї авіабригади Українського військового округу. Першими літаками, які ремонтувалися в них, були тихохідні бомбардувальники ТБ-3, жоден з яких не зберігся до наших днів. 1946 року майстерні були передислоковані до Конотопу, де була створена 224-та авіаційно-ремонтна база.

Двигуни типу НК-12, освоєння ремонту яких підприємство почало 1959 року, встановлювали на стратегічних бомбардувальниках Ту-114 та транспортних літаках Ан-22. НК-12 був найскладнішим серед тогочасних турбогвинтових двигунів. Він розвивав потужність у 15 тисяч кінських сил, коли закордонні аналоги ледь досягали десяти.

«Вертолітна» історія заводу розпочалася 1964 року, коли підприємству доручили капітально-відновний ремонт і переобладнання вертольотів Мі-6 усіх модифікацій. Слід зазначити, що протягом 12 років з моменту випуску (1957 р.) важкого транспортного вертольота Мі-6 у світі не було гвинтокрила, який би перевершив його за вантажопідйомністю на максимальну висоту. У перші роки освоєння машини було встановлено 12 світових рекордів.

1970 року завод призначається провідним підприємством у ремонтній мережі ВПС СРСР з капітально-відновного ремонту і переобладнання вертольотів Мі-6, Мі-10 та їхніх модифікацій. У 1976-му конотопські заводчани освоїли капітальний ремонт Мі-24. У період війни в Афганістані й до 1992 року з цехів заводу вийшли понад 2300 одиниць бойових вертольотів.

З набуттям Україною незалежності 1992 року Конотопський авіаційно-ремонтний завод перейменовано у Державне підприємство Міністерства оборони України «Конотопський авіаремонтний завод» АВІАКОН», де продовжилося освоєння ремонту уславленого сімейства «Мі», зокрема 1992 року — Мі-8/17, 1993-го — Мі-2.

Сьогодні «АВІАКОН» є єдиним підприємством України, що надає повний цикл послуг з ремонту та гарантійного супроводу вертольотів розробки Міля, а також входить до переліку підприємств, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки України.

Державне підприємство «АВІАКОН» є унікальним за своїми виробничими та технологічними можливостями. Воно забезпечує капітально-відновний ремонт та модернізацію вертольотів лінійки «Мі». У липні 2016 року завод отримав сертифікат відповідності системи якості вимогам стандарту НАТО AQAP 2120.

Підготував Роман ТУРОВЕЦЬ

ПРЕДСТАВНИКИ ОБСЄ ОЗНАЙОМИЛИСЯ ЗІ ЗРАЗКАМИ ОВТ, ПЕРЕВІРЕНИМИ ВІЙНОЮ

Минулого тижня Україну відвідали понад 50 представників 30 держав-учасниць ОБСЄ і 20 членів Київської асоціації військових аташе. Вони побували у 169-му навчальному центрі Сухопутних військ Збройних Сил України, де оглянули зразки нового та модернізованого ОВТ, які були прийняті на озброєння української армії протягом останніх 5 років. Серед них — бронетранспортер БТР-4Е, командирський варіант бронетранспортера БТР-4К, броньована ремонтно-евакуаційна машина БРЕМ-4РМ, а також броньована медична машина БММ-4С та 120-міліметровий міномет М120–15 «Молот».

Також під час заходу офіцери центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України представили інспекторам ОБСЄ зразки військової форми одягу, спорядження, засобів індивідуального захисту та сучасні набори харчування українських воїнів

БТР-4Е/4К — повноприводний восьмиколісний бронетранспортер, розроблений ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О.Морозова». Прийнятий на озброєння в ЗС України в липні 2012 року.

Призначений для транспортування особового складу механізованих підрозділів та їх вогневої підтримки в бою. БТР може виконувати поставлені завдання цілодобово, в різних кліматичних умовах, на дорогах з різним покриттям і в умовах повного бездоріжжя.

Основні характеристики	БТР-4Е	БТР-4К
Бойова маса, т	21,9 (24,4 з додатковим захистом)	
Екіпаж, осіб	3	
Десант, осіб	7	
Тип броні	Протикульова (можливість встановлення додаткового протикумулятивного і протимінного захисту днища)	
Озброєння		
Гармата	30-мм автоматична гармата ЗТМ-1	
Кулемети	1 х 7,62 мм КТ	
ПТРК	9П135М, «Конкурс» або «Бар'єр»	
Гранатомет	1 х 30-мм автоматичний гранатомет КБА-117	
Двигун	DEUTZ BF6M1015CP, V-6 турбодизель	
Потужність двигуна	448,8 к.с.	
Швидкість по шосе, км/год.	110	
Запас ходу, км	690	

БММ-4С — броньована медична машина, створена на базі БТР-4Е.
Розробник — ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О.Морозова»

В'ячеслав ПЕДЕНКО, фельдшер 25-ї опдбр:

— Броньована медична машина БММ-4С призначена для евакуації поранених безпосередньо з поля бою. Вона здатна транспортувати двох важко поранених бійців на ношах та вісьмох із пораненнями середньої тяжкості, розміщених на сидіннях. Цей автомобіль обладнаний системами дефібриляції та штучної вентиляції легенів. Тут є і шафа з медикаментами для надання першої невідкладної допомоги: антибіотики, кровозамінники, препарати гемостатики, різноманітний перев'язувальний матеріал. У машині також є сейф для зберігання наркотичних препаратів та система кондиціювання повітря.

Представлений тут медичний бронеавтомобіль брав участь у евакуації поранених під час бойових дій у Авдіївці. Він продемонстрував пристойні характеристики як щодо маневреності пересіченою місцевістю, так і швидкісні — машина здатна розганятися по шосе до 110 км/год.

Основні характеристики	БММ-4С
Екіпаж, осіб	3
Кількість поранених	4-8
Час розгортання (згортання) медичного обладнання, хв	3
Час завантаження (розвантаження) одного пораненого (хворого) на ношах, хв	1
Запас ходу, км	690

КОМЕНТАРІ ФАХІВЦІВ

Андрій ГУДЗЬ, начальник Управління верифікації Генерального штабу ЗС України, полковник:

— Нині ми продемонстрували представникам ОБСЄ зразки ОВТ, що були прийняті на озброєння ЗС України в останні роки. Вочевидь, деякі країни ОБСЄ не сподівалися, що у такий складний час Україна зможе провести подібний захід. Проте Віденський документ передбачає транспарентність, відкритість та довіру між державами. Тому сьогодні така рекордна кількість відвідувачів із країн ОБСЄ, які побачили, що Україна виконує свої міжнародні зобов'язання.

Роберт МОССІНКОФФ, співробітник центру попередження конфліктів ОБСЄ:

— Нинішній захід повністю відповідав Віденському документу. Ми задоволені тим, яку відкритість та транспарентність продемонструвала Україна. Це є черговим внеском у справу розбудови довіри і безпеки між державами.

Роман ЗУБРИЦЬКИЙ, інспектор агенції з контролю за роззброєнням, Бельгія:

— Мій батько був родом із західної України — зі Львівщини. У 1942 році його вивезли на примусові роботи до Німеччини. Після закінчення Другої світової війни він опинився в Бельгії, де через деякий час народився я. У 1980 році я вступив на контрактну службу до Збройних сил Бельгії. Спочатку проходив службу на території Німеччини, а 1998-го під час скорочення нашого контингенту повернувся на територію Бельгії, де мене призначили інспектором з контролю за роззброєнням. З того часу я відвідав чимало європейських країн у складі місії ОБСЄ.

Нам продемонстрували літаки у Миргороді й танки у Гончарівському. Залишилися приємні враження — як від стану самої техніки, так і від рівня підготовки екіпажів.

Сергій ВОРОНКОВ, Андрій ЛИСЕНКО

«МИ ВОЮЄМО НЕ ЗА ОРДЕНИ, А ЗА СВОЮ ЗЕМЛЮ...»

24 СЕРПНЯ 2016 РОКУ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПРИСВОЇВ ЗВАННЯ ГЕРОЯ УКРАЇНИ КАПІТАНУ ВАЛЕРІЮ ЧИБІНЄЄВУ ТА ВРУЧИВ ОФІЦЕРУ ОРДЕН «ЗОЛОТА ЗІРКА»

Весна 2014 року. У Криму з'являються «зелені чоловічки», які штурмують частини Збройних Сил України, захоплюють їхнє майно. І 79-ту десантно-штурмову бригаду, де служить командир взводу старший лейтенант Валерій Чибінєєв, перекидають до Херсонської області.

— Ми прикривали адмінкордон з півостровом, — розповідає офіцер. — Тоді існувала загроза російського вторгнення з Кримського напрямку. Слава Богу, що цього не сталося, хоча ми були готові зустріти непроханих «гостей».

У квітні десантників 79-ї передисловковують на Донбас. Там вони протистоять сепаратистам та російським найманцям. А згодом починають звільняти Красний Лиман, Ізварине, Маринівку, Довжанське, інші міста і села краю. Неодноразово десантники під командуванням офіцера Чибінєєва потрапляли у вкрай скрутні ситуації, коли їхні життя, здавалося, висіли на волосинці. Але професіоналізм та хоробрість командира рятували їх від загибелі. Так було, наприклад, коли вони наштовхнулися на ворожу диверсійно-розвідувальну групу, що влаштувала засідку. Але не розгубилися і знищили терористів.

— Відверто кажучи, я тоді подумки попрощався з рідними, — зізнається один із підлеглих Валерія Чибінєєва з позивним «Псих». — Добре, що в нас такий командир…

Неподалік селища Ізварине бійці Чибінєєва врятували життя трьом танкістам, витягнувши їх — під обстрілом ворожих снайперів — з підбитої машини.

Довелося Валерію захищати і донецький аеропорт, підтримуючи снайперським вогнем кіборгів.

Улітку цього року групи снайперів на чолі з цим мужнім офіцером знешкодили кілька ворожих кулеметних розрахунків. Навіть діставши поранення, офіцер не залишив бойової позиції.

Товариші по службі, розповідаючи про Валерія, зазначають, що навіть у дуже складних ситуаціях він миттєво приймає правильні рішення. Випадок, про який ітиметься далі, це підтверджує.

...Літо 2014-го. Луганщина. Разом із побратимами Чибінєєв обороняє одну з висот. Опівдні надходить повідомлення, що в їхній бік прямує група наших спецпризначенців, яким потрібно організувати безпечне просування. Незабаром помічають групу людей, поява яких нікого не насторожила. Та Валерій вирушає їм назустріч, аби переконатися, що це дійсно українські військовики в «камуфляжі» без розпізнавальних знаків. Коли до незнайомців залишається метрів 20–30, він помічає на їхній уніформі георгіївські стрічки! Але офіцер не розгубився: показуючи у напрямку висоти, де були наші бійці, закричав:

— Там укропи!

— Ми і без тебе знаємо, — почув у відповідь. — Скажи краще, чому без стрічки? Так можна і на кулю нарватись.

— Загубив її у нещодавній рукопашній з укра-ми, — посміхнувся Валерій.

Один із групи порадив «йти до наших хлопців», але чомусь забажав, щоб Валерій здав автомат. Він у відповідь завдав йому сильного удару, від якого той звалився на землю, і жбурнув у бойовиків гранату Ф-1. А сам побіг, петляючи від пострілів терористів. Наші бійці, почувши стрілянину і побачивши свого командира, відкрили по ворогу вогонь…

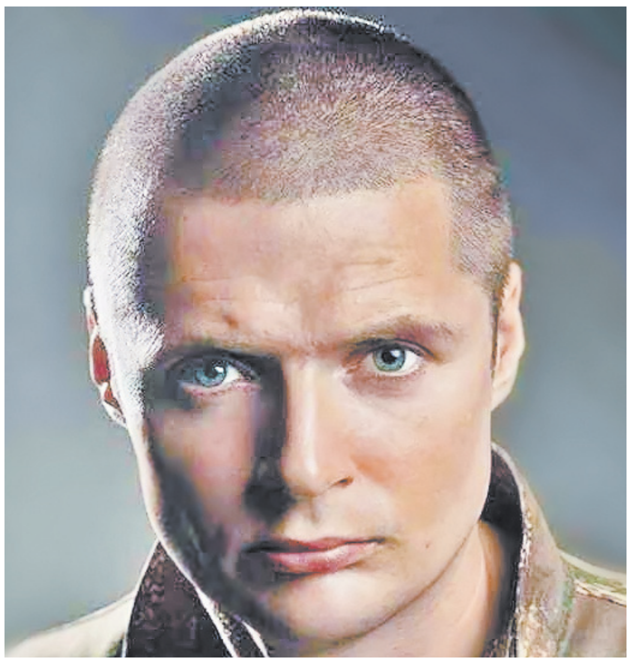
НЕПОДАЛІК СЕЛИЩА ІЗВАРИНЕ БІЙЦІ ЧИБІНЄЄВА ВРЯТУВАЛИ ЖИТТЯ ТРЬОМ ТАНКІСТАМ, ВИТЯГНУВШИ ЇХ — ПІД ОБСТРІЛОМ ВОРОЖИХ СНАЙПЕРІВ — З ПІДБИТОЇ МАШИНИ

Сьогодні капітан Чибінєєв командує ротою снайперів. Разом із бойовими побратимами він перебуває у промзоні Авдіївки — однієї з наших позицій, яка стала символом мужності, незламності духу українських воїнів. Завдання, які виконує цей підрозділ, є досить специфічними. Це, наприклад, знешкодження диверсійно-розвідувальних груп ворога, поєдинки з ворожими снайперами.

— Капітан Чибінєєв — сміливий офіцер, — каже комбриг. — Але без потреби не ризикує: цінує життя підлеглих і своє. Щодо професійної підготовки, то, без перебільшення, він є асом своєї справи. Впевнений, саме за такими офіцерами майбутнє нашого війська.

Знаючи, що в районі АТО Валерій Чибінєєв перебуває вже понад два роки, поцікавився, чи не втомився він від війни. Трохи подумавши, офіцер відповів:

— Хіба приємно, коли над твоєю головою щодня свистять кулі та міни? Але кому, як не нам, українцям, захищати свою рідну землю? За нас цього ніхто не зробить. Кожен, хто здатен тримати в руках зброю, повинен її боронити.

Капітан Валерій Чибінєєв

Про те, що його представили до звання Героя України, капітан Чибінєєв не знав. І коли під час вручення державних нагород пролунало його прізвище, це стало для нього цілковитою несподіванкою.

— Спочатку подумав, що сталася якась помилка, — посміхається десантник. — Я, звісно, радий, що Україна так високо оцінила мій внесок у майбутню перемогу над ворогом. Але, як на мене, це оцінка і моїх бойових товаришів, з якими ми стримуємо ворога.

Молодший брат Роман, з яким Валерій виховувався у дитячій школі-інтернаті, також ним пишається.

— Я завжди знав, що про Валерія знатиме вся Україна, — радіє він. — І мої передчуття справдилися.

Радіє за героя і дружина Оксана.

— Я дуже хвилююся за Валерія, — зізнається вона. — Репортажі з району Авдіївки не можу дивитися без сліз. Коли він дістав поранення, я молилася. І Бог почув мене. Мрію, щоб якомога скоріше закінчилася війна і ми були разом, народили і виховували дітей. За таке майбутнє і воює мій чоловік.

Сергій ЗЯТЬЄВ

20 ХВИЛИН БОЮ — І ТРИ РОСІЙСЬКІ ТАНКИ СТАЛИ БРУХТОМ

Кавалер орденів Богдана Хмельницького ІІ і ІІІ ступенів та ордена «Народний Герой України» майор Олександр Мороз брав участь у найзапекліших боях під Луганськом і Дебальцевим.

Навесні 2014-го Олександра Мороза з двома танковими взводами, озброєними Т-64 БМ «Булат», направили в розпорядження командування сектору «А» на Луганщині. Навколо «Металіста», Веселої Гори, під постійними обстрілами з «Градів», мінометів, самохідної артилерії, танкісти майже місяць несли службу на блокпостах.

Справжнє бойове хрещення підрозділу Олександра Мороза відбулося у липні 2014 року під час розблокування луганського аеропорту. На мості між Георгіївкою і Розкішним він потрапив у засідку. По наших били з протитанкових гармат. Танкісти перегрупувалися, а машина Мороза розчистила шлях, зсунувши бетонні плити, які перекривали міст. У тому бою екіпаж знищив ворожу БРДМ.

Танкісти разом з бійцями штурмового загону батальйону «Айдар» і десантниками 80-ї аеромобільної бригади воювали на околицях Луганська — під Георгіївкою, Красним Яром, Вергунським Роз'їздом, проривали оборону противника під Лутугиним, щоб доправити колону з підкріпленням для частин, які боронили летовище, знищили десятки одиниць ворожої техніки. Під час штурму села Хрящувате Олександра поранив снайпер. Куля пройшла лише за два сантиметри від артерії.

Майор Олександр Мороз

Повернувся у стрій Олександр у січні 2015 року і майже відразу у складі окремого танкового батальйону прибув у район Дебальцевого.

О 8-й ранку 12 лютого підрозділ Мороза з трьох Т-64БМ «Булат» спільно з бійцями 30-ї механізованої бригади контратакував Логвинове. Саме тут відбувся танковий бій з батальйонною тактичною групою 5-ї танкової бригади Російської Федерації з Улан-Уде.

— У бою брали участь три бойові машини, — згадує Олександр, — моя, старшого сержанта Володимира Костенка і сержанта Геннадія Ковальського. Ці екіпажі мали значний досвід, бо брали участь у боях із російськими танками ще під Луганськом. Ми отримали завдання прикривати лівий фланг підрозділів 30-ї омбр. «Булати» розгорнулися фронтом, кожен контролював свій сектор. Лівіше села я помітив ворожий Т-72Б, який відкрив вогонь по нашій піхоті. Мій навідник Федір Матюша знищив його першим пострілом з дистанції 900 метрів. Танк спалахнув і вибухнув.

Тим часом нашу правофлангову машину обстріляли: черговий бронебійний снаряд поцілив у башту танка Костенка. Та на «Булаті» спрацював надійний український комплекс динамічного захисту «Ніж». Танк зберіг боєздатність і продовжив бій. У панцирник Мороза теж полетіли снаряди. Командир помітив танк, який по ним стріляв. Він із Костенком відкрили по ньому вогонь — і той позадкував. З'явилося полум'я — напевно, була пробита башта. Ворожий об'єкт добили осколково-фугасним «десертом». Згодом третій російський танк просто вийшов на «Булати». Цей Т-72Б швидко був знищений екіпажем Ковальського. Бій тривав десь 20 хвилин. Загалом за січень-лютий у боях навколо Дебальцевого рота Мороза знищила 6 танків і одну БМП ворога.

Сьогодні командир танкового батальйону майор Олександр Мороз передає бойовий досвід, набутий у боях на Сході нашої країни, підлеглим.

Олександр ПАРІЙ

«ФІЗИК, ТРИМАЙСЯ!»

КУЛЕМЕТНИК МИХАЙЛО ФІЗИК, ПЕРЕНІСШИ ШІСТЬ КЛІНІЧНИХ СМЕРТЕЙ ТА ВТРАТИВШИ НОГУ, ВВАЖАЄ СЕБЕ ЩАСЛИВОЮ ЛЮДИНОЮ

Відчуття було таким, наче його збила вантажівка. Вибухова хвиля від розриву міни жорстко жбурнула Михайла на посохлу від спеки траву, кілька разів крутнула по землі. У вухах бійця гуло, а тіло на деякий час перестало підкорятися.

Болю не було. Він врешті спромігся сісти й одразу побачив страшне — замість правої ноги нижче стегна було якесь місиво. Йому стало млосно, однак руки вже самі шукали джгут та індпакет, зуби розривали обгортку бинта.

Травматичний шок все ще блокував біль. Тому Михайло вирішив приберегти знеболювальне. Спочатку він швидко наклав джутову пов'язку на праве стегно, потім зняв із себе брючний пасок і перетягнув перебиту осколками у трьох місцях ліву ногу.

Неподалік почулися зойки сапера, з яким його відправили на взводний опорний пункт за боєзапасом. Михайло дотягнувся до кулемета, спробував повзти до товариша на ліктях. Але за кілька секунд його таки звалив долу напад болю.

Сапер був важко поранений тією ж міною, також не міг пересуватися самостійно. Тож вони пролежали майже годину, перегукуючись та втискуючись у землю при близьких розривах мін. Потім їх знайшли побратими, яким хлопці забезпечували відхід на свої позиції після контратаки на бойовиків. Піхотинці просто вхопили поранених за руки і, низько пригинаючись, потягли волоком до свого опорного пункту…

Знайомство з мотопіхотинцем Михайлом Фізиком почалося з телефонного дзвінка від «янгела-охоронця» десятків поранених у київському військовому госпіталі — волонтера Андрія Нановського. Андрій попросив по можливості прискорити надходження паперів із бригади Фізика, без яких того не направляли на протезування.

Як виявилося, я добре знаю заступника командира батальйону, в якому воював Фізик, — офіцера Оксану Якубову. Оксана Петрівна вислухала мене по телефону і запевнила: «За кілька днів папери будуть у шпиталі». Потім додала: «Передайте Фізику, що його представлено до ордена «За мужність».

Михайло не надто емоційно прореагував на приємну новину, його думки були зосереджні на іншому. Того дня у нього був перший «вихід у світ» на тренувальному протезі. Лікарі, не чекаючи документів із бригади, зробили чоловіку такий сюрприз. Залишилися позаду виснажливі хірургічні операції, пролежні та інвалідний візок. Він може ходити!

— Цікавий був бій, — нарешті зосереджується на нашій розмові кулеметник, — я не великий стратег, але, на мою думку, наш підрозділ все зробив грамотно. Між нами і ворогом була нейтральна полоса у понад кілометр. Кругом степ, рідкі низенькі лісосмуги, проте місцями їх пересікали неглибокі балки. Того дня перед світанком розвідники доповіли командирам, що в темряві однією з них пробрався загін «сепарів» чисельністю до взводу. Він підійшов до нас на дальність прямого пострілу, зайняв вигідний рубіж і за всіма ознаками готується до атаки…

Командири підрозділу Фізика прорахували варіанти і зрозуміли, що підтягнути резерви з батальйону вони не встигають. У разі наступу противника єдино можливою відповіддю була контратака під час його розгортання в бойовий порядок. За вдалого перебігу подій можна вибити ворога із щойно зайнятого рубежу, поки він на ньому не закріпився.

З мотопіхотинців швидко сформували дві групи — контратаки і вогневого прикриття, Михайла як ротного кулеметника призначили в останню. А далі все сталося, як по писаному. Атакуючих бойовиків зустріли, коли ті найменше цього очікували, охопили з флангів, вдарили з усіх стволів та примусили тікати. Ворог у паніці проскочив свої свіжі позиції, кинувши поранених, станковий гранатомет і кулемет ДШК. Переслідувати відступаючих командири наших груп не ризикнули, бо могли натрапити у балках на засідку.

ПІСЛЯ РОЗРИВУ МІНИ ЗАМІСТЬ ПРАВОЇ НОГИ НИЖЧЕ СТЕГНА БУЛО ЯКЕСЬ МІСИВО. МИХАЙЛУ ФІЗИКУ СТАЛО МЛОСНО, ОДНАК РУКИ ВЖЕ САМІ ШУКАЛИ ДЖГУТ ТА ІНДПАКЕТ, ЗУБИ РОЗРИВАЛИ ОБГОРТКУ БИНТА...

Михайла покликав один із сержантів групи: «Боєприпаси ще залишилися? Ні? Плановий маршрут відходу знаєш? Тоді бери із собою сапера, мчи назад по патрони. Зараз вони вдарять по нас із «арти». Думаю, ці гади вже не повернуться, але й нам не втриматися, ми як на долоні. Забезпечиш групам відхід, прикриєш вогнем по маршруту!»

Фізик забезпечував відхід обох груп, поки не прилетіла та міна…

Михайло після випробування протезу відпочиває на лавці. Вже з короткої розмови я розумію: цей чоловік належить до того типу людей, яких називають «сонячними». Від них мовби віє теплом та щирістю, їм віриш, навіть якщо вони рідко посміхаються — як Фізик.

— Мишко, — звертаюся до нього, — ти переніс аж шість клінічних смертей. Як там щодо містичних явищ? Світло в кінці тунелю або янголів бачив?

— Ага бачив, і янголів, і світло! — сміється боєць у відповідь. — Як тільки лікарі в операційній повертали мене з того світу, я розплющував очі і точно як у тунелі бачив над собою сяйво медичних світильників. А коли відвозили з реанімації в палату, зустрічався з янголами — такими волонтерами, як Андрій Нановський. Бачите на мені нові кросівки? Його черговий подарунок. Нашим хлопцям та дівчатам-волонтерам треба ставити прижиттєві пам'ятники. Не уявляю, як їм вистачає сил і хисту працювати для фронту і поранених по двадцять годин на добу. Вони позавчора мені мало сувору догану не оголосили за те, що я на свої гроші з'їздив таксомотором на примірку приймача під куксу ноги. Чесно кажучи, було ніяково.

— Ти взагалі коли-небудь журишся?

— Тільки коли журиться моя семирічна доця Анечка. Вона разом із дружиною пережила всі наші поневіряння під час найважчих операцій. У дружини був сильний стрес, у мене також. Окрім того, війна й поранення нас дуже змінили, ми складаємо сім'ю по-новому. А доця в нас за сімейного психолога, заспокоює. Мені каже: «Татку, не переживай! Просто тепер ти в нас будеш напівкіборгом». Загалом же я — щасливчик. Шість разів помирав, але живий. Родина є, друзі, робота. Скоро зможу без обмежень жити повноцінним фізичним життям. Що чоловіку ще треба для щастя?

Насамкінець я запитав кулеметника, які події в житті його зараз найбільше розраджують. У «сонячного чоловіка» їх виявилось безліч. Наприклад, дзвінок директора Трипільської теплоелектростанції, на якій Михайло працював до війни. Керівник чекає на його повернення, пропонує кращу посаду. Ще — гарантована можливість отримати електронний протез найвищої складності, на якому він зможе в буквальному сенсі бігати.

Та найбільша розрада — дзвінки побратимів із фронту. «Фізик, тримайся! У нас без втрат, навіть легкопоранених нема, хоча прилітає не по-дитячому». «Міха, там наші пацани до тебе прийдуть у шпиталь. Диктуй, що принести»..

Віктор ШЕВЧЕНКО

Інструктори мають досвід, набутий у районі проведення АТО

Всебічна підготовка з різних видів зброї триває і вдень, і вночі

РЕЗЕРВ ДЛЯ ДЕСАНТУ

У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ ТРИВАЮТЬ МАСШТАБНІ ЗБОРИ РЕЗЕРВІСТІВ НА БАЗІ 9 БРИГАД, ЗОКРЕМА 79-Ї ТА 80-Ї БРИГАД ВДВ

Резервісти у складі підрозділів військової частини відпрацювали основи тактичної підготовки — дії в наступі та в обороні, ведення штурмових дій, зайняття та утримування позицій, організований відхід підрозділу, зайняття та покидання бойових машин тощо.

Із військовими також проводилися заняття з інженерної підготовки — обладнання та маскування позицій з використанням мінно-вибухових та інженерних загороджень, з мінної безпеки, з топографічної та навігаційної підготовки та надання першої медичної допомоги.

Вогнева підготовка включала в себе проведення практичних навчальних стрільб з різних видів стрілецької зброї та озброєння бойових машин як вдень, так і вночі.

Керівниками на навчальних місцях були досвідчені інструктори з числа військовослужбовців бригади, які мають досвід, набутий у районі проведення антитерористичної операції. Під час занять велика увага приділялася практичному відпрацюванню всіх елементів вправ із безпосереднім багаторазовим виконанням усіх дій і рухів на навчальних місцях на полігоні як в індивідуальному порядку, так і в складі підрозділу.

А апогеєм стали бригадні тактичні навчання з десантуванням та бойовою стрільбою.

Чимало учасників, які пройшли ці навчання, вже мають досвід ведення бойових дій у районі проведення АТО. Не обійшли ці збори і представників влади, зокрема, депутата Львівської міської ради Віталія Свінціцького. Його приклад засвідчує, що справа захисту Батьківщини стосується кожного громадянина України.

ДОВІДКА

Резервісту компенсується:

— середньомісячна заробітна плата за той час, що він перебував у військовій частині;

— кошти за проїзд до військової частини та в зворотному напрямку.

Резервісту виплачуються (в залежності від військового звання):

— одноразове грошове заохочення за підсумками року (тим, хто виконав програму зборів): від 1600 до 3100 грн;

— грошова виплата за 30 діб підготовки: з 01.01.2016 — від 2064 до 2752 грн, з 01.05.2016 — від 2175 до 2900 грн, з 01.12.2016 — від 2325 до 3100 грн;

— добові за кожен день перебування у військовій частині;

— одна мінімальна заробітна плата на місяць — для тих, хто на день призову на збори не працює та офіційно зареєстрований у центрі зайнятості населення: з 01.01.2016 — 1376 грн, з 01.05.2016 — 1450 грн, з 01.12.2016 — 1550 грн.

Резервісту на весь період виконання обов'язків служби у військовому резерві (час проведення зборів) гарантується:

— збереження робочого місця;

— державне страхування, безкоштовне медичне забезпечення.

«УРАГАННІ» НАВЧАННЯ

У районі проведення антитерористичної операції в різних військових частинах тривають інтенсивні планові заходи з бойової та спеціальної підготовок.

Так, воїни-артилеристи одного із військових з'єднань провели планове тренування з переміщення підрозділу 220 мм реактивних систем залпового вогню 9П140 «Ураган».

Артилеристи відпрацювали елементи роботи пункту управління вогнем та розгорнули бойові машини в бойові порядки. Потім здійснили наведення на цілі та виконали умовні стрільби. Після проведення умовних стрільб артилеристи залишили вогневі позиції та успішно повернулися в район тимчасового базування.

Інф. «НА»

Точні розрахунки гарантують прицільне наведення

«Урагани» розгорнуті в бойовий порядок

Висока мобільність — одна з переваг РСЗВ 9П140 «Ураган»

ЯКИМ БУДЕ ФЛОТСЬКИЙ ОДНОСТРІЙ

ВІЙСЬКОВА ФОРМА, ЯКУ УКРАЇНЦІ ПОБАЧИЛИ У ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ НА СВЯТКОВОМУ ХРЕЩАТИКУ, ЯК І УСЕ НОВЕ, ВИКЛИКАЛА ЧИМАЛО ДИСКУСІЙ

Елементи однострою розробляються з урахуванням сфери застосування і порядку його носіння

Аби спробувати розставити крапки над «і», ми звернулися до старшого офіцера відділу по роботі з особовим складом Командування Військово-Морських Сил Збройних Сил України капітана 1 рангу Ігоря Мулярчука, який входить до робочої групи з розробки та затвердження нових зразків форми одягу, символіки та спорядження, з проханням прокоментувати дану ситуацію.

— Як виявилося, з моряками працювати найпростіше, оскільки флот армій усього світу дотримується схожих традицій — і в США, і у Великобританії, Німеччині, Китаї чи Японії. Традиційно форма військового моряка — це поєднання чорного і білого кольорів. Отже, наш флотський одностій на сьогодні цілком відповідає світовим стандартам, і вигадувати нового не доводиться. Утім він потребує вдосконалення та заміни деяких елементів. Наприклад, відмова від погонів на тужурці плавскладу. Адже для ідентифікації військового звання цілком достатньо рангів, які носять на рукавах. На інших елементах форми одягу використовуються муфти, які повторюють ті ж нарукавні нашивки — ранги. Зрештою так заведено на переважній більшості флотів світу, — розповідає Ігор Валентинович.

Традиційна матроська форменка також особливо не зміниться, окрім того, що вона вже не заправлятиметься в брюки. Що стосується гюйса, то три смужки, які за радянською (російською) традицією знаменують три великі перемоги російського імператорського флоту, замінить одна біла смуга і два вишиті знаки — тризуб на тлі якоря. Саме цей знак у часи визвольних змагань незалежної Української держави вирізняв військовослужбовців вітчизняного флоту, тому його пропонується використовувати практично в усіх елементах: символіці, на погонах, кашкетних та беретних знаках тощо.

Армія та флот завжди мали форму одягу різного застосування — від бою до відпочинку. Тож елементи однострою розроблялися з урахуванням сфери застосування і порядку його носіння.

Умовно за використання форми одягу можна поділити на повсякденну службову, повсякденну вихідну і парадну.

ПОВСЯКДЕННА СЛУЖБОВА ФОРМА

Військовослужбовець значну частину службового часу проводить на заняттях, у навчальних класах, в нарядах тощо, тому повсякденна форма має бути передусім комфортною, відносно дешевою і зручною у використанні (ремонт, прання тощо). Найбільше цим критеріям відповідає польовий комплект. Тож логічно, що у військах використовується саме він. Так само польовий камуфляж використовуватиметься як повсякденний одностій і сухопутним компонентом ВМС ЗС України та морською піхотою.

З корабельним складом дещо інакше. На жаль, чинними нормами для військових моряків не передбачено використання робочої форми одягу. Вона видається лише морякам строкової служби, а на кораблях флоту служать лише контрактники, які вимушено використовують сучасну повсякденну форму, в якій незручно ні працювати, ні нести службу на вахті. Тож військові моряки потребують комплект саме для повсякденного вжитку.

У ході обговорення розглядалися два варіанти: традиційний для робочої флотської уніформи темно-синій чи так званий синій піксель (Digital Navy). Залежно від економічних можливостей буде обрано один. На сьогодні тестуються обидва варіанти. На катерах — темно-синій варіант, на деяких кораблях — піксельний, поки що перевагу віддають другому. Це можна пояснити характером та особливостями флотської служби. У суспільстві існує думка, що флот міг би використовувати польову форму Сухопутних військ. Для корабельного складу використання звичайного польового камуфляжу можливе, але дещо нетрадиційне. Камуфляжні властивості однострою не є визначальними. До того ж флот має відрізнятися від інших видів Збройних Сил, хоча з цього приводу виникла певна дискусія. Деякі країни відмовляються від вирізнення родів військ, наприклад, італійці. Сполучені Штати також почали процес переходу від синього пікселя на користь малюнку зелених відтінків. Проте малюнок їхнього камуфляжу відрізняється, і значно, від камуфляжу Сухопутних військ. Отже, тенденція зберігається.

Водночас з метою уніфікації та зменшення собівартості службової повсякденної форми для моряків планується використовувати той же фасон, ті ж лекала, що й для загальновійськового польового комплекту.

Що стосується взуття, то воно також має бути специфічним, що й зрозуміло, адже палуба корабля значно відрізняється від поля чи полігона. На сьогодні є три пропозиції від різних виробників, проводиться тестове носіння.

ПОВСЯКДЕННА ВИХІДНА

Коли військовослужбовець виходить з військової частини чи сходить з корабля на берег, він має виглядати презентабельно. Країна повинна пишатися своїми захисниками, тож ходити по місту в робочій формі — неприпустимо.

Для берегової складової ВМС планується використовувати загальновійськовий френч, але чорного кольору. Це дозволить економити, адже шити будуть за тими ж лекалами, що й для всіх Збройних Сил.

Ведучи розмову про Військово-Морські Сили Збройних Сил України, слід розуміти, що на відміну від решти видів Збройних Сил, ми маємо три різні компоненти: морський, береговий та повітряний. Повсякденний вихідний однострій корабельного складу відрізнятиметься від інших і включатиме брюки чорного кольору та в залежності від пори року і погоди чорну тужурку. Також з метою ідентифікації приналежності до компонента ми пропонуємо застосувати колір сорочки, адже саме цей елемент використовується майже в усіх умовах та всіх комплектах форм одягу, — зауважує капітан 1 рангу Ігор Мулярчук. — Тому ми пропонуємо: у кораблів — білі, сухопутний компонент — тан, авіатори — світло-блакитні. Звичайно, є опоненти, які проти такого розрізнення і посилаються на зайві витрати, хоча флот не такий і великий, та й шити доведеться за одними і тими ж зразками… Нам пропонують один колір — тан, крім плавскладу, проте загальна думка флотської робочої групи саме за кольорову ідентифікацію.

ПАРАДНА

Навколо парадної форми виникає найбільше дискусій, адже Марш незалежності у Києві, де було представлено й парадний розрахунок флоту, ввів в оману глядачів, оскільки те, що ми спостерігали (однобортний френч з одним рядом ґудзиків), було економічно зумовленою необхідністю. На парад плавсклад флоту мав вийти у білому однобортному мундирі (і штани, і кітель) із коміром-стійкою. Цього на параді не було з різних, також і економічних причин.

Робоча група Військово-Морських Сил наполягатиме на використанні як парадного однострою для офіцерів усіх флотських компонентів саме білого кітеля з коміром-стійкою.

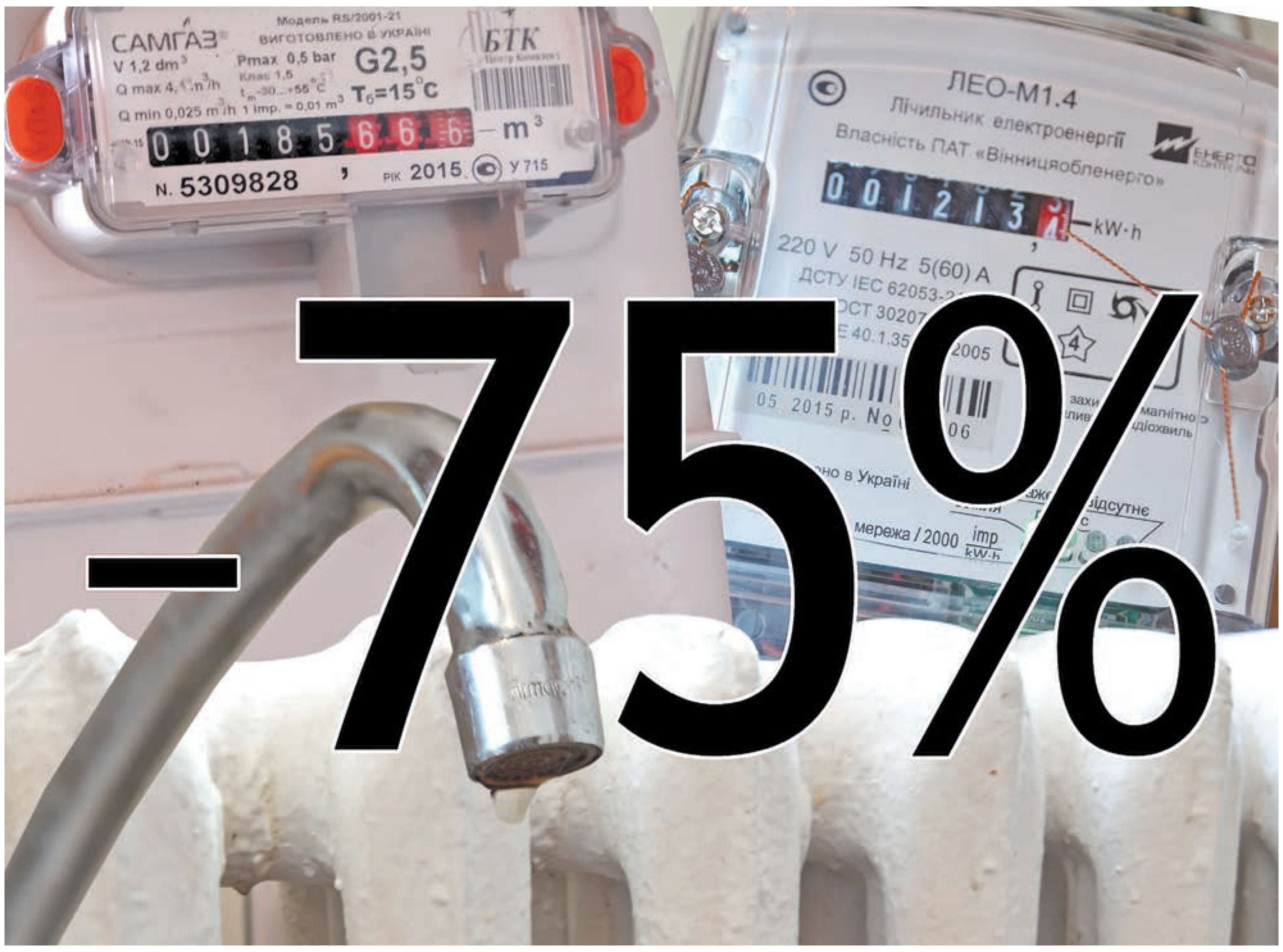
Щодо літньої, зимової й демісезонної форм варто сказати про кілька ключових змін. По-перше, флот відмовляється від повсякденної куртки на користь светра відповідного кольору для різних видів ЗС України (наш флотський светр чорного кольору). По-друге, в літню форму одягу на випадок спекотної погоди вводиться сорочка-поло (для ВМС — темно синього кольору). І ще одна змінна сорочка буде носитися заправленою в брюки. Також усі Збройні Сили відмовляються від шинелей, плащів на користь демісезонної куртки, а в особливо холодний період — куртки-парки.

ПРО СИСТЕМУ ВІЙСЬКОВИХ ЗВАНЬ

У Військово-Морських Силах пропонується ввести два нові військові звання: «хорунжий» (аналог молодшого лейтенанта) й «бригадний генерал» (між полковником й генерал-майором). Відповідно на флоті також повинні з'явитися нові звання, і якщо з званням бригадного генерала все зрозуміло (на флоті існує військове звання «командор»), то стосовно хорунжого, — пояснює капітан 1 рангу Ігор Мулярчук, — ми пригадали, що на флоті було первинне офіцерське звання «мічман». Якщо враховувати, що в лінійці звань старшинського складу мічманів не буде, то чому б і ні? Проте це питання обговорюється, і, я впевнений, що буде ухвалене правильне рішення.

Також треба зазначити, що у Збройних Силах України кардинально змінюється система військових звань старшинського складу, і флотські звання старшин будуть корелювати із загальновійськовими за ідентифікаторами, але відрізнятися за назвами, що традиційно.

Наталія ЗАДВЕРНЯК

Щоб отримати 75% знижки на оплату комунальних послуг треба пройти непростий шлях

НА ЗАКОННИХ ПІДСТАВАХ

ЯК ОФОРМИТИ ПІЛЬГУ НА ОПЛАТУ КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ УЧАСНИКУ БОЙОВИХ ДІЙ, ЯКЩО ВІН ВИНАЙМАЄ ЖИТЛО

Понад сорок тисяч — стільки військовослужбовців перебувають на квартирному обліку оборонного відомства. Багато з них винаймають помешкання за місцем служби, але з різних причин не використовують надані державою учасникам бойових дій пільги. Це добре, коли господар квартири чи будинку подбав про субсидії на оплату комунальних послуг. А от що робити капітану Сергію Ковалю, який винаймає квартиру у Вінниці, сплачуючи повну вартість «комуналки»? Цієї зими офіцеру прийшла платіжка на 2000 гривень тільки за місячне опалення.

Тарифи для населення зростатимуть і надалі, тож таким, як Сергій, треба пройти непростий шлях оформлення пільг УБД — 75% знижки на оплату комунальних послуг. Процес тривалий, тому необхідно знайти вільний час.

Отже, передусім необхідно оформити фактичне проживання всіх членів сім'ї за вказаною адресою. Для цього треба переконати господаря помешкання, що це йому нічим поганим не загрожує. Він повинен написати до ЖЕКу чи ОСББ відповідну заяву про проживання вашої родини у його квартирі. На підставі заяви ЖЕК направляє інспектора, який складе «Акт фактичного проживання». Це краще робити в суботу (за попередньою домовленістю), адже інспектор має опитати трьох ваших сусідів з різних квартир (взяти їхні паспортні дані) про те, що ваша сім'я дійсно проживає за вказаною адресою. Результат — відповідна довідка з ЖЕКу (про склад сім' та фактичне проживання).

Далі крокуємо в управління соціального захисту міської ради для отримання ключової довідки про внесення вас до Єдиного реєстру осіб, які мають право на пільги. Туди беремо такі документи та їхні ксерокопії:

— довідка з ЖЕКу про склад сім'ї та ф/п;
— паспорти та ідентифікаційні коди членів сім'ї;
— свідоцтва про народження неповнолітніх;
— свідоцтво про шлюб;
— довідку про участь в АТО;
— посвідчення УБД

За кілька тижнів отримуємо довідку. Це — основний документ, на підставі якого комунальники надають пільгу. Наступний крок передбачає багато ксерокопій. На кожне комунальне підприємство чи установу треба підготувати окремий пакет документів (копії):

— довідка з Єдиного реєстру пільговиків;
— посвідчення учасника бойових дій;
— паспорт;
— ідентифікаційний код;
— довідка з ЖЕКу про склад сім'ї та ф/п (та, що видали на підставі «Акта фактичного проживання»).

ТАРИФИ НА КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ ЗРОСТАТИМУТЬ І НАДАЛІ, ТОЖ ВЛАСНИКАМ ПОСВІДЧЕНЬ УБД ВАРТО ПОДУМАТИ ПРО ЗАОЩАДЖЕННЯ КОШТІВ СВОЄЇ РОДИНИ

Тепер треба звернутися у представництва цих організацій. Скажімо, у Вінниці у трьох ЖЕКах влаштовано прозорі офіси, де представники «Вінницяобленерго», «Вінницяоблводоканал», «Теплокомуненерго» та «Вінницягаз» сидять в одній кімнаті. Такі ж документи треба подати і в ЖЕК. Усе!

У Сергія Коваля на оформлення пільги пішло трохи більше місяця. Адже тільки довідка з міської ради (Єдиний реєстр пільговиків) готується три тижні. Від дати видачі цієї довідки розпочинається пільгове нарахування — 75% за комунальні послуги.

Варто знати й про те, що деякі пільги мають обмеження. Скажімо, на спожиту електроенергію пільга впливає лише до 150 кіловат/год, на газ (плита, колонка) — до 50 кубометрів.

Юрій ІГНАТ

НЕ БЕЗКОШТОВНО, АЛЕ ДОСТУПНІШЕ. ЯК ПРИДБАТИ КВАРТИРУ ЗІ ЗНИЖКОЮ?

У пошуках вирішення болючих питань стосовно робочих місць і житла для демобілізованих бійців у Вінниці розробили програму, за реалізацію якої взявся один із місцевих забудовників. Він пообіцяв учасникам АТО як роботу, так і можливість придбати квартиру за індивідуальними цінами та графіком розрахунку. Наразі на будівництві нового житлового комплексу працюють вже кілька десятків бійців, а близько десяти купили власне житло

— Щоб допомогти побратимам знайти себе в мирному житті, почав спілкуватись із бізнесменами та керівниками підприємств, — розповідає очільник Вінницької обласної спілки учасників АТО Роман Сміший. — Під час пошуку роботодавців знайшов забудовника, що був готовий піти назустріч. Серед бійців багато електриків, будівельників, інженерів, пропозицію забудовника вони зустріли дуже схвально. Та й знижка на придбання квартири є суттєвою — близько третини вартості.

Є ще один приємний бонус. На території комплексу розташується критий спорткомплекс, де надаватимуть спа-послуги. Один день на тиждень забудовник обіцяє зробити безкоштовним для дітей учасників АТО. Бійцям подобається ця програма, та навіть із такими умовами багатьом з них залишається лише мріяти про власну квартиру.

— Програма дійсно дає реальний шанс родинам учасників АТО стати власниками житла в місті, — розповідає демобілізований боєць Олександр Муха. — Та в багатьох родинах є невирішеною матеріальна проблема. У людей просто немає коштів навіть на половину вартості квартири. Чимало з тих, хто воював на Донбасі, нині без роботи...

Варто зазначити, що така програма реалізовується не лише у Вінниці. В Ужгороді демобілізовані учасники АТО також будують житловий комплекс, де зможуть дешевше придбати квартири для себе.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

НА ПОШТУ РЕДАКЦІЇ ПРОДОВЖУЮТЬ НАДХОДИТИ ЛИСТИ ВІД НАШИХ ЧИТАЧІВ ІЗ ПРОХАННЯМ РОЗ'ЯСНИТИ ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ ПІЛЬГ ТА ГАРАНТІЙ. ФАХІВЦІ ОБОРОННОГО ВІДОМСТВА НАДАЮТЬ КОМПЕТЕНТНІ РОЗ'ЯСНЕННЯ

Петро Ч., учасник АТО:

— Який перелік документів необхідний для оформлення одноразової грошової допомоги у разі настання інвалідності або часткової втрати працездатності?

Особи, яким виплачується одноразова грошова допомога у разі поранення (контузії, травми або каліцтва) чи в разі настання інвалідності, подають за місцем проходження служби (зборів) або до військкомату:

— заяву про виплату одноразової грошової допомоги (стандартний бланк є у військкоматі або військовій частині);

— копію довідки медико-соціальної експертної комісії про встановлення відсотка та причинного зв'язку втрати працездатності або встановленої інвалідності (видається комісіями МСЕК Міністерства охорони здоров'я);

— копію довідки ВЛК, свідоцтва про хворобу (видається медичними установами, де проводилось лікування);

— копію довідки командира військової частини про причини та обставини поранення (контузії, травми або каліцтва), що видається у військовій частині;

— витяг із наказу командира військової частини про виключення зі списків особового складу частини, а для військовослужбовців строкової військової служби — копія військового квитка (для звільнених із служби);

— копії сторінок паспорта отримувача одноразової допомоги з даними про прізвище, ім'я та по батькові й місце реєстрації;

— копію ідентифікаційного коду отримувача.

Всі копії завіряються у військовому комісаріаті (військовій частині), який приймає документи для виплати одноразової допомоги.

Микола С., м. Миколаїв:

— Чи можу я укласти контракт для проходження військової служби в ЗСУ, якщо є приватним підприємцем?

— У разі укладання контракту з військом приватне підприємство потрібно буде закрити.

Микола С., учасник АТО:

— Підкажіть, які документи учаснику АТО необхідно надати для призначення допомоги малозабезпеченим сім'ям? Чи правда, що ця виплата буде здійснюватися лише на час перебування у зоні бойових дій?

— 6 серпня поточного року набув чинності закон, згідно з яким до сукупного доходу сім'ї не зараховують грошове забезпечення військовослужбовців, які беруть безпосередню участь в антитерористичній операції, але тільки на час служби у зоні АТО. Для оформлення виплати подається заява про надання державної соціальної допомоги за місцем проживання.

До заяви про надання державної соціальної допомоги додаються: документ, що засвідчує особу; довідка про склад сім'ї; декларація про доходи та майно осіб, які входять до складу сім'ї (в декларацію не включаються державна соціальна допомога, призначена відповідно до цього Закону; нарахована субсидія за спожиті житлово-комунальні послуги; сплачені членами сім'ї аліменти; грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, які беруть безпосередню участь в антитерористичній операції); довідка про наявність та розмір земельної частки (паю).

Уповноваженим представником сім'ї, члени якої беруть участь у антитерористичній операції, додатково надається довідка встановленої форми про безпосередню участь особи в антитерористичній операції.

Олександр Р., демобілізований, м. Тернопіль:

— Як відомо, 30 серпня 2016 року набрав сили закон про додаткові гарантії працевлаштування учасників АТО. Що це дає учасникам АТО?

— Закон України «Про внесення змін до статті 14 Закону України»Про зайнятість населення» встановлює додаткові гарантії у сприянні працевлаштування учасників АТО, а саме: роботодавці, які будуть працевлаштовувати на нові робочі місця безробітних з числа учасників АТО терміном не менше ніж на два роки, будуть мати право щомісяця протягом року отримувати компенсацію фактичних витрат у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Крім того, за цією категорією безробітних закріплюється квота у 5% на підприємствах, установах, організаціях, де працюють понад 20 співробітників. При цьому зміни стосуються лише осіб, які зареєстровані в Державній службі зайнятості та перебувають на обліку як безробітні.

Марія, дружина учасника АТО, м. Канів:

— Хто належить до членів сімей учасників АТО?

— Держава гарантує членам сімей учасників антитерористичної операції (далі — АТО) низку пільг у житлово-комунальній, медичній, трудовій та інших сферах суспільного життя. Згідно з сімейним кодексом сім'ю складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки. Подружжя вважається сім'єю і тоді, коли дружина та чоловік у зв'язку з навчанням, роботою, лікуванням, необхідністю догляду за батьками, дітьми та з інших поважних причин не проживають спільно. Дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає.

Згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 03.06.1999 № 5-рп/99 (справа про офіційне тлумачення терміна «член сім'ї») під членом сім'ї військовослужбовця треба розуміти особу, що перебуває з суб'єктом права на пільги щодо оплати користування житлом і комунальними послугами у правовідносинах, природа яких визначається: кровними (родинними) зв'язками або шлюбними відносинами; постійним проживанням з військовослужбовцем, веденням з ним спільного господарства. Такі ознаки (вимоги) застосовуються диференційовано при конкретному визначенні членів сім'ї, які мають право на названі пільги.

Найбільш конкретно перелік членів сім'ї учасника АТО закріплено ч. 5 ст. 51 Бюджетного кодексу України, відповідно до якої при наданні пільг та здійсненні видатків з бюджету щодо їх виплати до членів сім'ї пільговика належать: дружина (чоловік), неповнолітні діти (до 18 років), неодружені повнолітні діти, визнані інвалідами з дитинства I та II групи, або інвалідами I групи, непрацездатні батьки, особи, які знаходяться під опікою або піклуванням.

Таким чином, якщо особа належать до однієї із шести вище перелічених категорій громадян, вона має усі передбачені законом пільги для членів сімей учасників бойових дій.

Ігор С., демобілізований, м. Харків:

— Чи потрібно для проходження психологічної реабілітації оформлювати документи в медичних установах?

— Ні. Для психологічної реабілітації жодних документів у медичних установах оформлювати не потрібно. Для отримання такої послуги необхідно звернутися до районного управління соціального захисту населення за місцем реєстрації або місцем фактичного проживання.

В управлінні соціального захисту населення заповнюється заява, до якої необхідно додати такі документи: копію посвідчення учасника бойових дій або інваліда війни; копію документа, що підтверджує безпосереднє залучення до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення.

Після подачі заяви та надання необхідних документів учасник АТО отримає направлення на реабілітацію, в якому будуть зазначені дата початку та дата закінчення терміну реабілітації.

Степан М., інвалід війни, м. Умань:

— Як мені, інваліду війни, отримати автомобіль з ручним керуванням?

— Рішення про необхідність виділення інвалідові автомобіля з ручним керуванням приймається медико-соціальною комісією відповідно до висновку лікувально-профілактичного закладу охорони здоров'я згідно з переліком медичних показань і протипоказань, затвердженим в установленому порядку МОЗ за погодженням з Мінсоцполітики.

Ігор М., демобілізований, м. Сєвєродонецьк:

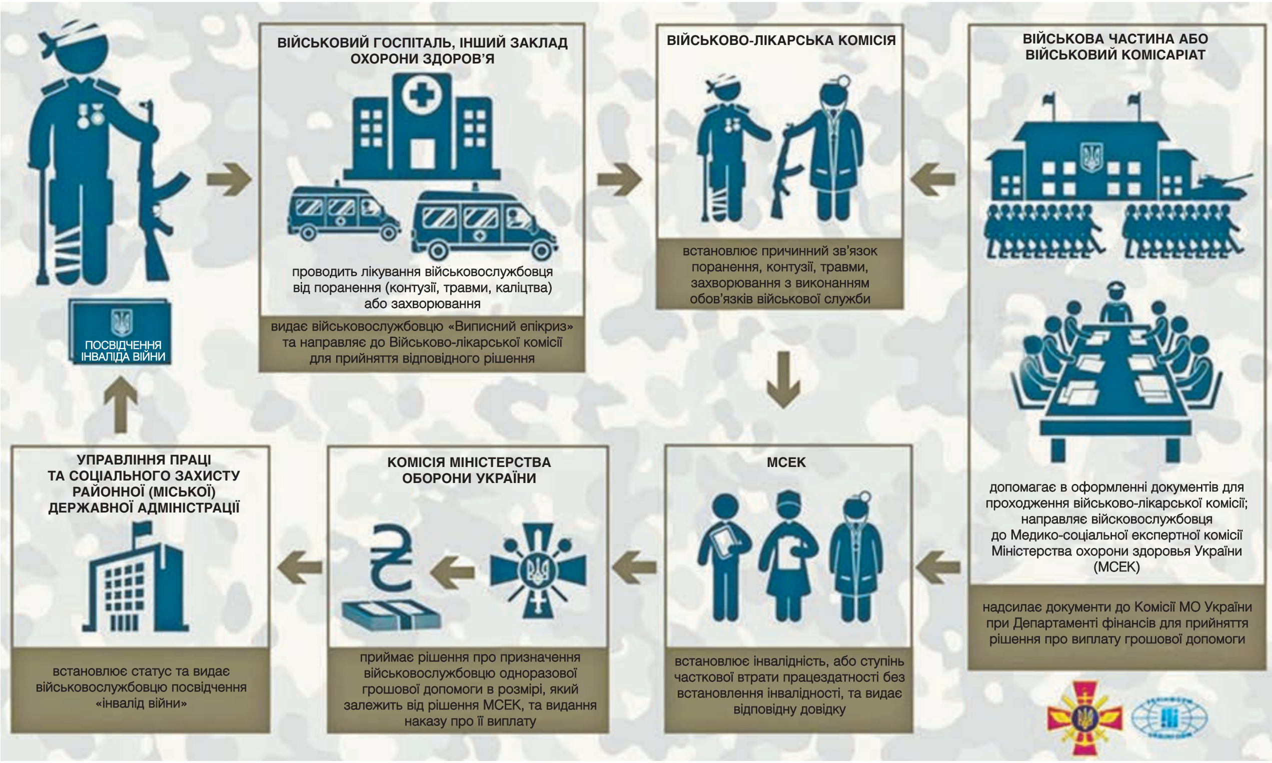
— Місцевий орган соціального захисту відмовив мені у наданні путівки, посилаючись на те, що я не надав довідку з місця роботи. Чи правомірні дії посадовців?

— Щоб реалізувати передбачене законом право на санаторно-курортне лікування, вам треба стати на облік до управління праці та соціального захисту населення та подати лише такі документи: заяву; медичну довідку лікувальної установи за формою № 070/о; копію посвідчення учасника бойових дій або інваліда війни; документ, що підтверджує безпосереднє залучення до виконання завдань антитерористичної операції в районах її проведення.

Стати на облік в управління соцзахисту вам потрібно 1 раз. Надалі щороку для отримання путівки ви маєте подавати заяву та документи, зазначені вище. У разі затягування і відмови у наданні вам путівки, радимо написати скаргу на ім'я начальника управління.

Підготувала Тетяна МОРОЗ

ЯК ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЮ ОТРИМАТИ ПОСВІДЧЕННЯ «ІНВАЛІД ВІЙНИ»

ПОРЯТУНОК У РЕЖИМІ ОНЛАЙН: ЧИ МОЖЕ ПСИХОЛОГ ДОПОМОГТИ ДИСТАНЦІЙНО?

Психологічна допомога учасникам АТО в режимі онлайн активно набирає оберти. Дедалі більше воїнів та їхніх рідних, сидячи вдома перед комп'ютером, час од часу заходять на сайт психологічної допомоги чи телефонують фахівцю, аби отримати допомогу. Та чи є допомога на відстані ефективною? Розібратись у непростому питанні допоміг Петро Вдовкін, керівник підрозділу Української асоціації фахівців з подолання наслідків психотравмуючих подій

— Уявіть собі молоду людину (або й не надто молоду), у якої є реальна проблема. Ні, не смертельна. Але розібратися з нею самостійно не вдається, і друзі не допомогли. Залишаються психологи. Та піти на прийом до спеціаліста людина соромиться. На жаль, для багатьох українців це все одно, що піти лікуватись до психіатричної клініки. А проблема все ще не дає спокою. Саме тоді у пригоді стає можливість отримати допомогу спеціаліста в режимі онлайн. Звісно, однією консультацією у більшості випадків справа не закінчується. Після п'яти розмов психолог пропонує зустрітися віч-на-віч, та на той час людина вже зовсім по-іншому сприймає таку пропозицію. Це в ідеалі. Але бувають й інші ситуації, коли психолог розуміє, що для уникнення трагедії потрібно терміново виїжджати для безпосередньої розмови.

Кризовий психолог розповідає, що частіше по допомогу звертаються не самі воїни, а їхні дружини, батьки, діти…

— Боєць став зовсім іншою людиною. Так, якщо раніше можна було спокійно зайти до чоловіка в кімнату і сказати: «Василю, вставай! Треба терміново зробити те і те», то тепер спросоння він може відреагувати на таке звернення неадекватно. Ми насамперед переконуємо дружин, що їхні чоловіки не є хворими, не є поганими, що це нормальна реакція в їхній ситуації.

Петро Вдовкін запевняє, що надати кваліфіковану допомогу спеціаліст може і під час листування, і в телефонному режимі, і в Скайпі. Питання в іншому: чи готова людина цю допомогу прийняти?

Петро Вдовкін, керівник підрозділу Української асоціації фахівців з подолання наслідків психотравмуючих подій

— Психологічна підтримка не може бути нав'язана. Як на мене, найкращим є ізраїльський досвід. Там діє принцип неприродності. Людина, що побувала в зоні бойових дій, не повертається відразу додому, бо саме в такій ситуації частіше бувають зриви. Спочатку вона направляється в частину, де більш спокійна обстановка і де працюють психологи. Тільки пройшовши певну реабілітацію, воїн спокійно повертається до мирного життя. На війні все більш чітко: є свої, є чужі. Мирний світ — зовсім інший. До того ж бійці часто при поверненні перебувають у стані геройства, нехтуючи допомогою. Але це — хибне відчуття…

На сайтах психологічної допомоги можна самостійно обрати фахівця, з яким ви будете спілкуватися. Це може бути як молода дівчина-психолог, яка щойно завершила навчання, так і десантник, який нещодавно повернувся з війни і має відповідну кваліфікацію.

— Чіткої тенденції у тому, до кого по допомогу частіше звертаються бійці, не прослідковується. Звісно, залишилися певні стереотипи, наприклад, що дівчина не здатна нічого значущого порадити. Та це все міф. На жаль, далеко не всі проблеми можна вирішити на відстані. По-перше, неможливо прослідкувати всі реакції під час розмови — чи червоніє шкіра, чи розширюються зіниці… По-друге, є випадки, коли потрібна допомога лікаря, а не психолога.

НАДАТИ КВАЛІФІКОВАНУ ДОПОМОГУ СПЕЦІАЛІСТ МОЖЕ І ПІД ЧАС ЛИСТУВАННЯ, І В ТЕЛЕФОННОМУ РЕЖИМІ, І В СКАЙПІ. ПИТАННЯ В ІНШОМУ: ЧИ ГОТОВА ЛЮДИНА ЦЮ ДОПОМОГУ ПРИЙНЯТИ?

Психологи Української асоціації фахівців з подолання наслідків психотравмуючих подій практично цілодобово відповідають на дзвінки, листуються з бійцями, віддають весь свій вільний час допомозі. Та подяки на свою адресу чують рідко. «Та що психолог? Я сам розібрався» — так зазвичай вважають їхні пацієнти.

— В організації працює більше семи сотень фахівців по всій Україні, у відкритий доступ ми розміщуємо всі свої контакти. Потужні осередки асоціації представлені в Києві, Дніпрі, Харкові, Вінниці, Львові, Кропивницькому. Та коли працює хороший спеціаліст, людина часто думає, що самостійно вирішила проблему. Але ж ми не за подяки працюємо. Уявіть лікаря, який іде по вулиці і бачить людину, яка отримала травму. Чи допоможе він? Звісно. От і ми робимо усе можливе.

Психологічну допомогу в режимі онлайн бійці АТО та члени їхніх родин можуть отримати на сайті «Життя після АТО» (http://life-after-ato.com.ua), «Крок назустріч» (http://krokcenter.org/), на інтерактивному ресурсі dopomoga.life.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«КОЛИ СОЛДАТ ПЛАЧЕ ПІД ЧАС ОБСТРІЛІВ, ЦЕ — НОРМАЛЬНА РЕАКЦІЯ НА НЕНОРМАЛЬНУ СИТУАЦІЮ»

МОРЕ, СОНЦЕ, СПІЛКУВАННЯ З РОДИНОЮ, ТРЕНІНГИ ТА ПОРАДИ ПРОФЕСІЙНИХ ПСИХОЛОГІВ — САМЕ ТАК ПРОХОДИЛИ ПСИХОЛОГІЧНУ РЕАБІЛІТАЦІЮ 105 УЧАСНИКІВ АТО В СКАДОВСЬКУ

Із 2015 року в Україні започатковано державну програму з психологічної реабілітації постраждалих учасників антитерористичної операції. Через місцеві департаменти соціального захисту населення учасники АТО мають змогу отримати направлення до реабілітаційних установ (санаторіїв чи пансіонатів) та відвідати ці заклади на безкоштовній основі

Одним із місць психологічної адаптації нинішнього літа стало м. Скадовськ на Херсонщині. Всіма адміністративними питанннями щодо організації та проведення тренінгів займалось підприємство «Коло друзів». Залежно від того, приїздив учасник АТО сам або із сім'єю, відпочинок тривав 7 чи 14 днів. За цей період психологи з «Кола друзів» Олександр Макаревич та Надія Демидюк розповідали учасникам про механізми дії стресу на організм, вчили методики позитивного виходу з ситуації та пояснювали, що коли солдат при обстрілах кричить і плаче, це є нормальною реакцією на ненормальну ситуацію.

Як розповів Олександр Макаревич, спочатку проводилися групові заняття з консультування й психологічної освіти. Потім за допомогою тестів визначалося, наскільки особа є психотравмованою та вразливою. Під час індивідуальних консультацій психолог розповідав людині про наявні в неї психологічні ресурси, що характерно саме для неї та якими можуть бути прояви поведінки. Такі консультації могли тривати 1,5–2 години і відбуватись в кабінеті чи просто на вулиці, залежно від того, як комфортно бійцю. Проводилися заняття з арт-, музико- та акватерапії. На групових заняттях у процесі спілкування між собою та під непомітним скеровуванням психологів ветерани обговорювали власні спогади з війни, розповідали про деякі конфліктні ситуації, що виникають у них через нерозуміння з боку суспільства, а найголовніше — шукали виходи для розв'язання життєвих негараздів та моделювали позитивне майбутнє.

Важливою частиною роботи стали вечори-зустрічі з дружинами та дітьми учасників АТО, де паралельно із заняттями арт-терапією психологи пояснювали, як стрес впливає на чоловіків.

— Дружини мають розуміти, що чоловіки, побувавши на війні, змінилися, — зауважила Надія Демидюк. — Під час бойових дій механізм емоційних переживань був закритим. Залишалися тільки ті емоції, які допомагають успішному виживанню в умовах бою, а це злість, агресія, гнів, пильнування. Тобто тоді то були продуктивні емоції, спрямовані на те, щоб битися і залишитися живим. Потім, у мирному житті, можуть з'являтись відтерміновані реакції, коли нібито безпричинно чоловік поводиться агресивно. Але причини такої поведінки є, адже бойовий стрес може проявлятися протягом багатьох місяців після того, як чоловік повернувся додому.

Під час реабілітації у Скадовську ветерани та їхні дружини відвідували культурно-розважальні вечори, зокрема КВН, грали (звичайно, ті, хто не мав фізичних протипоказань) у волейбол, футбол, настільний теніс, а решта за них уболівали.

Психологи «Кола друзів» не збираються зупинятися на досягнутому. У планах — створення мобільних груп психологів (2–3 особи), які б мали можливість надавати допомогу в різних куточках України. Також планується залучення атовців до соціальних заходів — фотовиставок, спортивних змагань, благодійних матчів тощо.

— Більшість ветеранів вважають, що вони сильні духом, тому їм не потрібна психологічна допомога. Але це не так, — підсумовує Олександр Макаревич. — За моїми спостереженнями, значна кількість військових, які повертаються з передової, мають психологічні проблеми і потребують професійної допомоги. Навіть якщо в них міцна психіка, їм необхідні дружня порада, підтримка, відпочинок чи просто відверта розмова.

Максим Євпак, мобілізований з 28-ї механізованої бригади, висловив думку, мабуть, всіх атовців, які проходили психологічну реабілітацію у Скадовську:

— Хочу подякувати нашим психологам-тренерам, які показали, що про нас не забули, про нас думають, піклуються, переймаються нашими проблемами. Тут я зрозумів, що не залишився сам на сам зі своїми проблемами, є люди, готові завжди вислухати та надати дієву пораду.

Оксана УРЕТІЙ

Вінницький «Пегас» уже на передовій

«НАРОДНИЙ ОБОРОНПРОМ»: БІДА ВЧИТЬ КМІТЛИВОСТІ

ГАНТРАКИ ЗАХИЩАЮТЬ ВІД СТРІЛЕЦЬКОЇ ЗБРОЇ, ОСКОЛКІВ МІН ТА СНАРЯДІВ

У початковий етап війни українським військам на Донбасі бракувало техніки. Причому будь-якої: як танків та колісної «броні», так і звичайних вантажівок. Панцирників найбільше бракувало різноманітним добровольчим загонам, бійці яких почасти йшли в атаку чи оборонялися без підтримки штатних авто чи бронетехніки. Не набагато краще було й армійцям. Цю прогалину почали заповнювати волонтери, закуповуючи для потреб АТО транспортні засоби.

Та найбільше здивувала винахідливість різних майстрів як на мирному терені, так і на лінії зіткнення. Тоді в десятках майстерень, на СТО, «непрофільних» заводах та навіть у гаражах закипіла робота: звичайні люди, підприємці, конструктори-аматори й інженери-професіонали почали робити свій внесок у перемогу над окупантами, що «заблукали» в донецькому степу. Так виникло безліч чудернацьких зразків «народного оборонпрому». Звісно, вони швидко стають історією, адже нашій промисловості вдалося добряче відновити парк військової техніки. Але цей досвід не варто класти на архівну полицю, адже він є чудовим прикладом патріотичного підйому в нашій країні й ще може згодитися…

Приміром, узимку 2015-го у Вінниці показали швидку, легку й тиху автівку-саморобку «Пегас» від знаного майстра, автора відомої «Беррі» Юрія Берка та волонтерського клубу Лариси Полулях «Бойова бджілка». Робота над розвідувальним мілітарі-багі в гаражі умільця тривала п'ять місяців. Реалізувати проект фінансово й запчастинами допомагало все місто — від вінницьких підприємств до сусідів пана Юрія. На «Пегас» встановили 2,3-літровий «мерсівський» дизель, а двері зробили підйомними у «ферарівському» стилі. Також конструктор посилив ходову, облаштував приховане освітлення й кріплення для ручного кулемета, гранатомета й протитанкових ракет... Воєнне багі здатне вивезти з поля бою двох поранених у своєрідних бокових кишенях. Після фінальних польових випробувань на околиці села Агрономічне ключі від «Пегаса» отримав боєць 9-го батальйону територіальної оборони Вінниччини, мешканець Жмеринки Олексій із позивним «Бєс». Цікаво, що схожі багі вже давно й успішно використовують із різною метою армії США, Ізраїлю, європейських країн.

Завдяки волонтерам-киянам, котрі переробляли як старенькі авто, так і списані чи справні інкасаторські броньовики, на український Схід поїхало кількадесят «войовничих саморобок». Мешканці столиці спеціально для того здебільшого купували дизельні позашляховики-ветерани. Найпопулярнішими були надійні Land Rover, які вишукували переважно у Великій Британії українці, які там живуть. До основної конструкції креативники приварювали бронеплити, вставляли бронескло і відправляли на передову. А перед тим позбавляли цивільну техніку від зайвих ознак комфорту — внутрішньої обшивки, змінювали кліренс, замість ключа запалення встановлювали кнопку вмикання двигуна — так у бойових умовах простіше та швидше стартувати. Вартість такого переобладнання «в стилі АТО» становила близько 35 тис. гривень.

ПЕРЕВАГИ САМОРОБОК — ПРОСТОТА І ДЕШЕВИЗНА ВИГОТОВЛЕННЯ, НЕПОГАНІ ДИНАМІЧНІ ЯКОСТІ НА ДОРОЗІ

А інші ентузіасти з Києва обрали для майстрування броньовика дещо скромнішу модель — УАЗ-469, який у народі ще називають «бобиком». Старовинний і суперпростий позашляховик надав магазин «Мілітарист». Спеціалісти позрізали з автівки болгаркою все зайве, а потім придумали схему двошарового бронювання. Закупили найкращу сталь і кулененепробивне скло. Як і належить, після складання «Скорпіон», а саме так назвали це патрульно-розвідувальне авто, добряче протестували. Панцирник зблизька обстріляли бронебійними кулями калібру 5,45 мм. Перший шар захисту вони пробивали, а от другий — ні. На «бобик-скорпіон» встановили 12,7 мм кулемет ДШК, установку для запуску ПТКР. Згодом надійшли і відгуки від військових — машина виправдала всі найкращі сподівання. Згодом у район АТО поїхала ще досконаліша версія «народного оборонпрому» з Києва — «Скорпіон-2». За базу йому слугував значно потужніший за «бобика» Nissan Patrol. На нього також встановили кулемет й інші необхідні доповнення. Витрати на переобладнання «Скорпіона-2», на яке пішло десять днів, становили приблизно 40 тис. гривень без урахування вартості старенького «японця».

САМОРОБКИ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ

Загалом Донбас став певною мірою полігоном для випробування просто неймовірних способів бронювання чи будь-якої іншої мілітаризації цілком цивільних транспортних засобів. Тюнінговані у воєнному стилі автівки, які дотепники називають гантраками, тепер можна побачити тут повсюдно. Зокрема їх активно використовують обидві сторони протистояння, компенсуючи нестачу, так би мовити, «офіційних поставок» техніки. Причому перші зразки такого дообладнання у сучасних війнах вигадали, як не дивно, американці. Солдати найпотужнішої армії у світі перетворювали пікапи й вантажівки на колісні фортеці задля безпечнішого супроводження колон ще у в'єтнамську кампанію. Тому винахідливості українців, лівійців чи сирійців годі дивуватися. Легендарними стали і «тачанки» афганських талібів, котрі озброювали джипи, зокрема, й радянські УАЗи, кулеметами ДШК і навіть ракетними установками, вирушаючи на них полювати на колони «інтернаціональної», а потім і коаліційної армій.

Звісно, така техніка здебільшого не просто не витримує жодної фахової критики, а й значно поступається навіть легкоброньованим промисловим зразкам, оскільки тут переважно використовують не спеціальну, а звичайну сталь. Проте в неї є переваги — простота і низька вартість виготовлення, непогані динамічні якості на дорозі. Якщо схематично, то гантрак — доволі незграбна зовні конструкція, що своїм чудернацьким виглядом зневажає будь-які закони аеродинаміки, увінчану десь згори чи у спеціальних вирізах у «броні» стволами кулеметів, автоматичних гранатометів, зрідка ракетними пусковими установками.

Але майстрам здебільшого таки вдається досягнути мінімально важливого й очікуваного на війні ефекту — ці доробки захищають від стрілецької зброї, осколків мін та снарядів. Найбільш вдало їх застосовувати для патрулювання, розвідки, диверсійних рейдів, підвезення боєприпасів, транспортування поранених і біженців. Приміром, відомими стали аматорські «бронеКАМАЗи та КрАЗи», на яких їздили й воювали добробатівці.

На всю Україну прославився 63-літній пенсіонер з Кривого Рогу Валерій Крижов, який обміняв трикімнатну квартиру на вантажівку МАЗ й після проведення «тюнінгу» відправився на ній на фронт. Патріот з Дніпропетровщини повністю відремонтував автівку, пофарбував, наварив на неї товсті металеві пластини. Йому в цій роботі допомагали активісти і волонтери.

Один із «бронеКамАЗів» батальйону «Азов»

На передовій є чимало людей, здатних самотужки виготовляти фронтові броньовики. Слюсарно-зварювальними й фарбувальними роботами у перервах між боями займалися свого часу бійці добровольчих загонів. Наприклад, для «Донбасу» був перероблений пікап Isuzu з однорядною кабіною. Його кузов обладнали додатковою огорожею і рамою, на яку поставили станок для кулемета ПКМ, а на дах «приліпили» бронеекран.

А найвідомішим гантраком «Азова» став захищений бронелистами самоскид КАМАЗ-55111 із кулеметом «Утес». Саме його можна побачити на відео, відзнятому під час звільнення Маріуполя в червні 2014-го. «Азовці» тепло назвали свого друга, над створенням якого бригада зварювальників працювала два тижні, «Залізякою».

Геннадій КАРПЮК

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

2001 РІК: ПІД ЗНАКОМ ГОРДОСТІ ЗА КОЗАЦЬКІ ТРАДИЦІЇ

Новий 2001 рік 528 українських військовослужбовців зустріли у Сьєрра-Леоне, де виконували миротворчу місію у складі сил ООН

У листопаді 2000 року Президент України видав указ щодо запровадження геральдичних знаків вищих органів державної влади. Відповідно до нього й Міністерство оборони України увійшло в 2001 рік з головним символом Збройних Сил — «козацьким хрестом». Його було покладено в основу всіх військових символів та бойових прапорів, вірності кращим традиціям українських козаків. Саме запровадження нової геральдичної символіки й стало одним з гасел 2001 року, під яким велася розбудова та розвиток національного війська.

З почуттям оптимізму увійшли в 2001 рік військовослужбовці Збройних Сил України. Про це свідчить матеріал нашої газети за 3 січня. У ньому, зокрема, йшлося про промову Міністра оборони України генерала армії України Олександра Кузьмука перед представниками апарату військового відомства, в якій він наголосив: «Сьогодні ми ще не стали жити краще, але стали служити і жити стабільніше і впевненіше. І вступаємо в третє тисячоліття з почуттям оптимізму. Вперше Збройні Сили вступили у новий рік практично без боргів. Тому процес реформування їх стане кроком вперед».

ВСТУПАЄМО В ТРЕТЄ ТИСЯЧОЛІТТЯ З ПОЧУТТЯМ ОПТИМІЗМУ

Новий 2001 рік 528 українських військовослужбовців зустріли у Сьєрра-Леоне, де виконували миротворчу місію у складі сил ООН. Газета «Народна армія» 6 січня надрукувала Указ Президента України про відзначення державними нагородами військовослужбовців, які заслужили їх при виконанні миротворчої місії у Косові.

НОВИЙ КРОК ДО СПІВПРАЦІ З НАТО

Сьогодні, коли Збройні Сили активно переходять на стандарти НАТО, варто нагадати, що це було започатковано ще 2001 року. Газета «Народна армія» 3 лютого надрукувала Указ Президента України «Про державну програму співробітництва України з Організацією Північноатлантичного Договору (НАТО) на 2001–2004 роки». У документі, зокрема, зазначалося, що співробітництво з НАТО сприятиме впровадженню світового досвіду оптимізації оборонних бюджетів, ефективності роботи оборонно-промислового комплексу України. Варто нагадати, що попередня програма співробітництва з НАТО до 2001 року не була повністю виконана. Тому нова передбачала складання щорічних планів її реалізації міністерствами і відомствами та звітність. До цієї справи долучилася й редакція «Народної армії», яка постійно інформувала читачів про заходи такого співробітництва. Так, газета вже 3 лютого розповіла про відвідування командування Сухопутних військ та 1-го полку спецпризначення радником Міністерства оборони США з питань співробітництва з Україною відставним американським генералом Миколою Кравцівим. Я вперше побачив його 1997 року, коли у складі фахівців з національної оборони нашої держави навчався в урядовій школі імені Джона Кеннеді Гарвардського університету. Перед нами з досвідом реформування армії США виступав саме він. А йому було про що розповідати. Він свого часу командував найпотужнішою 1-ю танковою дивізією США, яка дислокувалася у ФРН. На війні у В'єтнамі отримав важке поранення. Після однієї з лекцій поцікавився в Миколи Богдановича (а він за походженням українець, народився на Львівщині), чи існувала «дідівщина» в американській армії. «Так, — стверджно відповів він і додав: — З нею ми покінчили, коли перейшли на професійну армію. Майбутнє ваших Збройних Сил теж за контрактною основою побудови війська!»

Під час зустрічі з Генеральним секретарем НАТО Міністр оборони України Олександр Кузьмук запропонував започаткувати в Києві міжнародні курси для українських штабних офіцерів, призначених на посади при структурах НАТО. Таке навчання передбачалося в Національній академії оборони України. Перші з них відбулися у вересні 2000, а другі — у травні 2001 року. Окрім того, як повідомила «Народна армія» в номері за 20 лютого, при цьому провідному військовому навчальному закладі запровадили «міжнародні тижні», на яких з лекціями виступали викладачі — представники НАТО. Американці прийшли на допомогу українцям Закарпаття, які постраждали від стихійного лиха — повені. Вони відправили у регіон 100 тисяч добових харчових пайків, 900 ліжок, 379 спальних мішків. Починаючи з 1992 року, Агентство з міжнародного розвитку США надало технічну та гуманітарну допомогу Україні на загальну суму понад 1,6 мільярда доларів США.

ДЕРЖАВНИМ ЛЮДЯМ — ДЕРЖАВНУ ПІДТРИМКУ

З козацької доби українці з пошаною ставилися до захисників рідної землі. Нині військовослужбовців Збройних Сил справедливо вважають державними людьми, які забезпечують суверенітет і цілісність держави і теж потребують відповідного ставлення до себе. Так, у Конституції України записано: «Держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, а також членів їхніх сімей». 2001 року це питання вперше розглянули на розширеному засіданні колегії Міністерства оборони України. «Народна армія» 14 квітня надрукувала звіт про цю подію. Міністр оборони України генерал армії України Олександр Кузьмук назвав посилення соціального захисту військовослужбовців вкрай значущим. Приміром, їхнє забезпечення житлом. На той час у черзі на його отримання перебувало 54 800 захисників Вітчизни. І хоча існували дві державні програми вирішення проблеми, на 2001 рік бюджетом було виділено на такі цілі 20,6 млн гривень, яких вистачало на придбання лише 300 квартир. Гострою залишалася проблема грошового забезпечення людей у погонах. Відповідно до бюджету на 2001 рік було призупинено дію низки законодавчих актів щодо надання військовослужбовцям пільг та компенсацій. Виникли проблеми з охороною здоров'я захисників Вітчизни. Так, фінансування лікувальних заходів становило близько 10% від необхідних коштів. Колегія Міноборони звернулася до органів державної влади з пропозицією забезпечити виконання програм соціального захисту військовослужбовців.

Великі проблеми були й з переозброєнням армії, тому 20 січня 2001 року Президент України видав указ щодо Державної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2005 року. Нею передбачалося щорічно спрямовувати на переозброєння війська 30–35% коштів від оборонного бюджету. Планувалося прийняти на озброєння 78 нових зразків — танки Т-84, чотири літаки Ан-70, техніку для ППО, військової авіації. Але через неналежне фінансування цієї програми її виконання було загальмоване.

2001 рік виявився трагічним для Збройних Сил. У квітні при катастрофі вертольота в Херсонській області загинула група офіцерів бригади армійської авіації. Як повідомила «Народна армія» в номері за 20 квітня, Міністерство оборони України згідно з постановою уряду надало кожній родині загиблих грошову допомогу у сумі 10 тисяч гривень, а також можливість безкоштовно пройти санаторно-курортне лікування та реабілітацію. Та ще більша трагедія була пов'язана зі збиттям над Чорним морем пасажирського літака авіакомпанії «Сибір». 4 жовтня у стрільбах над Чорним морем вправлялися як українські, так і російські ракетники, але відповідальність за трагедію поклали на наших. Як повідомила «Народна армія» в номері за 26 жовтня, за матеріалами розслідування трагедії глава держави прийняв відставку Міністра оборони України Олександра Кузьмука. Указом від 12 листопада 2001 року Президент України Леонід Кучма призначив Міністром оборони генерала армії України Володимира Шкідченка.

Визначна подія відбулася 11 жовтня в житті редакційного колективу редакції «Народної армії». На честь 10-ї річниці від дня заснування центрального друкованого органу Міноборони Президент України Леонід Кучма надіслав військовим журналістам привітання. Глава держави зазначив, що колектив редакції за цей час багато зробив для висвітлення життя Збройних Сил України, реалізації програм їхнього реформування.

Наступна наша розповідь буде присвячена реформуванню та розвитку Збройних Сил України в 2002 році

Володимир ЧІКАЛІН

Шматки бетону — все, що залишилось від «лігвища» фюрера

«ВЕРВОЛЬФ»: ЕКСКУРСІЇ НА РАРИТЕТНОМУ ДЖИПІ ТА САЛО В МЕДОВОМУ СОУСІ

ЗАЛИШКИ СТАВКИ ГІТЛЕРА НЕПОДАЛІК ВІННИЦІ СТАЛИ ПОПУЛЯРНИМ МІСЦЕМ ДЛЯ ТУРИСТІВ

Це залізобетонне лігвище «біснуватого арійця» оповите різноманітними таємницями й давно привертає увагу дослідників, туристів і навіть прихильників деяких культів. Його варто відвідати ще й тому, що в останні роки тут відхилили завісу невідомості у деяких дискусійних питаннях, а навколо почали розбудову відпочинкової інфраструктури

Саме в селищі Стрижавка, що за 8 км на північ від Вінниці, і споруджували в роки Другої світової бетонні резиденції для нацистського фюрера. Будівництво забрало життя щонайменше 2 тисяч військовополонених. Окупанти, відступаючи під натиском Червоної армії, в березні 1944-го висадили ставку Гітлера в повітря. Точніше, за три дні після здачі «Вервольфа» фашистам вдалося ненадовго її повернути, але єдиною метою цього було знищення об'єкта, в який заклали багато тонн вибухівки та авіабомб. Потужність вибухової хвилі була колосальною. Двадцятитонні уламки розкидало на відстань до 60 метрів. Більшість входів у підземелля були завалені, а тунелі залиті водою. Саме під нею і поховані більшість секретів бункера. Щоправда, численні дослідження довели, що чимало «таємниць» є перебільшенням або й суцільною вигадкою. Проте туристичну привабливість таких об'єктів, як показує світова практика, згадана обставина тільки збільшує. Зокрема, подейкують, що у вінницькій землі сховане золото Третього рейху і навіть легендарна бурштинова кімната з Царського Села.

Про колишню резиденцію Гітлера на українській землі десятиліттями нагадували хіба що розкидані серед дерев величезні уламки зруйнованих бункерів. Інколи сюди навідувалися вчені й нечисленні туристи. І не дивно, бо зазвичай тут мирно паслися корови, а дітлахи гралися в квача чи ганяли м'яча. Віднедавна в тамтешніх краєвидах відбулися помітні зміни. У липні 2011-го на руїнах «Вервольфа» обласна рада вирішила відкрити філію обласного краєзнавчого музею — «Історично-меморіальний комплекс пам'яті жертв фашизму», фінансованого з бюджету регіону.

Тепер тутешні екскурсоводи вміло міксують правду із вигадкою. Хоча від того туристам лише цікавіше. Приміром, існує припущення, що цю ставку Гітлер планував звести ще 1940-го, тобто до нападу на СРСР, про що доповідали в депешах розвідники. Вчені, письменники, журналісти досі ламають списи в дискусіях з цього приводу. І донині навколишніми селами їздять журналісти, літератори, науковці і навіть диваки на кшталт шукачів слідів Священного Грааля, старанно збираючи свідчення старожилів.

Фінансування робіт із реалізації ідеї щодо включення ставки в туристичний маршрут в останні роки вже не отримує колишньої підтримки. Проте неквапліва реалізація справді чудового плану поволі таки надає руїнам «Вервольфа» необхідного для залучення багатьох відвідувачів шарму. Тепер тамтешній музей нагадує про жертви і героїзм народу, територію дедалі більше окультурюють. Нині тут діє меморіальний комплекс, який доповнює невеличка експозиція військової техніки, знайдених у ставці речей, зброї. Почасти тут проводять і різноманітні заходи, під час яких, зокрема, частують, за словами знавців, найсмачнішою в Україні солдатською кашею. А ще подають незабутні й оригінальні наїдки на кшталт сала в медовому соусі.

Свого часу і мені пощастило побувати у «Вервольфі», оглянути зразки техніки воюючих сторін, а потім проїхатися екскурсійним джипом (перероблений позашляховик часів Другої світової) дорогами ставки головного нациста минулої історичної епохи поміж розкиданих навсібіч брил залізобетону й величних сосен. Саме це узлісся обрав для розбудови «лігва» гітлерівський ад'ютант Рудольф Шмундт. Гід не змовкає, надає багато цікавої інформації, намагаючись перекричати вурчання старенького двигуна. Зокрема й розповідаючи про те, як своїми поганими ногами тут шкарбав диктатор і як тут він розпоряджався долями світу та сотень мільйонів людей. І чомусь одразу починаєш вірити в наявність негативної енергетики, містицизм. Недаремно ж у таємній організації «Аненербе» (нім. Ahnenerbe — «Спадок предків», створена Гіммлером для вивчення традицій і досягнень арійської раси) діяв відділ містицизму, що вишукував дивовижні артефакти, заволодівши якими, буцімто, можна було досягти ефекту непереможності. І справді, загарбники планували прийти сюди надовго, бо фюреру влаштували явно не прифронтові умови — окрім бункерів, тут виріс 81 блокгауз зі зручностями, чайний будиночок, казино, кегельбан, басейн…

Примітно, що чимало тамтешніх мешканців поперва були проти розбудови меморіалу, обгородження території. Хтось звик корів пасти на тутешніх галявинах, викидав лахміття і палив його тут, хтось пиячив чи смажив шашлики. А от 2011-го, з початком «рекультивації» та очищення території, лише із бетонного басейну «Вервольфу» вивезли кількадесят вантажівок сміття, доки від нього не вивільнили цю «чашу». Нині тут чистота, але ж рік, даруйте, точилася боротьба з місцевими жителями: наших людей ще треба виховувати, привчати до порядку.

НИНІ У «ВЕРВОЛЬФІ» ДІЄ МЕМОРІАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС, ЯКИЙ ДОПОВНЮЄ ЕКСПОЗИЦІЯ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ, ЗБРОЇ ЗНАЙДЕНОЇ У СТАВЦІ

Насамкінець дамо читачам можливість пофантазувати. Нехай вони припустять, що сказав би Гітлер Шмундту, якби його ознайомили із висновком сучасних учених. Виявилось, що граніт, у товщі якого облаштовували головне приміщення ставки, містить чимало активного радію, продуктом розпаду якого є радіоактивний газ радон. В умовах бункера у 75 разів важчий за повітря отруйний елемент діє повільно, але надзвичайно згубно і невиліковно.

До речі, ще Стрижавка цікава тим, що тут колись розташовувалося родове гніздо вельможного роду Грохольських — напрочуд успішної в сенсі примноження капіталу родини, яка залишила значний архітектурний слід практично на всій території українського Поділля. Отже, відпочиваймо пізнаючи!

Підготував Геннадій КАРПЮК

Автору матеріалу теж пощастило побувати на «Вервольфі»

ВЕЛИКА КНЯГИНЯ ОЛЬГА

ІСТОРИКИ ВВАЖАЮТЬ КНЯГИНЮ ОЛЬГУ НОНСЕНСОМ X СТОРІЧЧЯ — В ЧАС ПАНУВАННЯ У СВІТІ ЧОЛОВІКІВ, ЖІНКА З СИЛЬНИМ ВНУТРІШНІМ СТРИЖЕНЕМ, СПРИТНО ПРАВИЛА ДЕРЖАВОЮ

В історії України багато видатних особистостей, спогади про яких, на жаль, зникають із пам'яті народу. Саме тому завданням сучасного молодого покоління є відродження славетних імен у свідомості українців

За свідченнями літописців, у 28-річному віці київський князь Ігор (912 — 945 рр.) одружився з Ольгою, походження якої остаточно не з'ясоване і до цього часу. Одні вважають її онукою слов'янського князя Гостомисла, другі — дочкою болгарського царя Бориса I, треті — Хельгою, дочкою скандинавського воєводи зі Пскова. Після смерті Ігоря, який став жертвою жорстокої розправи древлян (його розчахнули навпіл, прив'язавши до двох дерев) за його бажання зібрати вкотре з них данину, Руссю почала правити княгиня Ольга (945 — 964 рр.). Вбивця її чоловіка, древлянський князь Мал, мав намір одружитися з нею, вбити її сина Святослава і заволодіти державою. Однак Ольга зробила інший вибір. Князювати на Русі мав син Ігоря та Ольги Святослав, але оскільки він був неповнолітнім, управління Київською землею перебрала на себе його мати Ольга.

Прийшовши до влади, Ольга насамперед помстилася древлянам за мученицьку смерть чоловіка. У «Повісті минулих літ» йдеться про те, що древляни надіслали до Києва послів, які запропонували княгині стати дружиною їхнього князя Мала. У відповідь княгиня живцем поховала перше посольство в човні, а друге спалила в лазні, третьою ж помстою став похід на землю древлян, де під приводом тризни над могилою Ігоря київські дружинники «посікли п'ять тисяч» п'яних древлян, після чого відбулась річна облога міста Іскоростень, що завершилася його спаленням.

За однією з версій, княгиня Ольга спалила Іскоростень за допомогою спеціальної запалювальної суміші, яку в ті часи називали «грецький вогонь». Але існує й інша легенда, згідно з якою, щоб помститись за Ігоря, княгиня спочатку зібрала з древлян данину горобцями й голубами, а потім наказала своїм воїнам відпустити птахів, попередньо підпаливши прив'язаний до їхніх лапок трут: «Голуби ж і горобці полетіли в гнізда свої, — ті в голубники свої, а горобці під остріхи, — і тоді загорялися голубники, а од них хижі і стодоли. І не було двора, де б не горіло, і не можна було гасити, бо всі двори загорілися…»

Водночас княгиня переглянула принципи відносин Києва із підвладними територіями. Бажаючи впорядкувати збір данини, вона визначила її розміри, час та місце збору. Дві частини данини сплачувалися Києву, а третя — Вишгороду, де знаходився господарський двір княгині.

Вона змінила політику центру стосовно підвладних областей, виключивши з неї примусовість. Зокрема, закріпивши союз Києва з древлянами шлюбом її сина Святослава з дочкою древлянського князя Мала, вона забезпечила лояльність до себе цього племені.

КНЯГИНЯ ПЕРЕГЛЯНУЛА ПРИНЦИПИ ВІДНОСИН КИЄВА ІЗ ПІДВЛАДНИМИ ТЕРИТОРІЯМИ. БАЖАЮЧИ ВПОРЯДКУВАТИ ЗБІР ДАНИНИ, ВОНА ВИЗНАЧИЛА ЇЇ РОЗМІРИ, ЧАС ТА МІСЦЕ ЗБОРУ. НАСТУПНИМ ЇЇ НАПРЯМОМ У ПОЛІТИЦІ СТАЛА ХРИСТИЯНІЗАЦІЯ РУСІ

ПЕРША ХРИСТИЯНКА НА КНЯЖОМУ ПРЕСТОЛІ

Наступним напрямом княгині Ольги в політиці стала християнізація Русі. Приблизно в 946 р. вона в супроводі почту із 100 осіб відвідала в Царгороді імператора Костянтина VII Багрянородного. Розум, сила і краса княгині Ольги полонили серце імператора. Він навіть просив руки Ольги, бо побачив у ній передусім жінку, а вже потім — княгиню і керівника великої держави. Під час зустрічі вони обговорили проблеми торговельно-економічних зв'язків та християнізації Русі. На жаль, невідомо, чи прийняла вона християнство під час цього візиту, чи раніше, однак, якщо вірити літопису, на знак цієї події за наказом Ольги 952 року в Києві був збудований дерев'яний храм Святої Софії. За іншими відомостями, 955 року в Константинополі патріарх Феофіліктій і Костянтин VII особисто хрестили княгиню в соборі святої Софії. Попри те, Ольга залишилася невдоволеною результатами візиту до Візантії.

Княгинею було обрано інший шлях християнізації держави. За свідченнями німецьких хронік, 959 р. Ольга відправила у Франкфурт-на-Майні посольство до германського імператора Оттона I з проханням надіслати на Русь єпископа та священників із метою охрестити Русь. Однак на шляху до Києва єпископ Лібуцій помер, а замість нього наприкінці 961 р. до Ольги прибув монах Адальберт. Але кияни-язичники зустріли його вороже, тому наступного року Адальберт, після тривалих переховувань у князівському палаці, був змушений повернутися додому. Через невдалу спробу християнізувати Русь княгиню Ольгу 964 р. фактично було усунуто від влади, а її релігійні прагнення пізніше довершив онук — у майбутньому Володимир Великий.

24 липня 969 р. княгиня Ольга померла в Києві. Це сталося через п'ять років після вступу на київський престол її сина Святослава. Її було поховано у храмі Святої Софії, що 1017 р. згорів. Згодом князь Володимир переніс нетлінні останки своєї бабусі до Десятинної церкви і поклав їх у кам'яний саркофаг. Припускають, що вони й досі перебувають під фундаментом храму. В охрещеній Володимиром Русі Київська церква у 1547 р. канонізувала княгиню — не стільки за державницький розум, скільки за намагання охрестити Русь.

ШАНА ПОТОМКІВ

Пам'ятник княгині Ользі, рівноапостольним Кирилу і Мефодію та апостолу Андрію Первозванному в м. Києві

У 1839 р. на вулиці Кловській біля Печерського майдану було збудовано церкву Святої Ольги. 4 (17) вересня 1911 р. у Києві за проектом скульптора І. Кавалерідзе було споруджено монумент — пам'ятник княгині Ользі. 1919 року більшовики скинули з п'єдесталу фігуру княгині, встановивши замість неї скульптурне погруддя Т. Шевченка, а 1923 року зняли й скульптури апостолів і просвітителів. За три роки було зруйновано постамент і сквер. 70 років на цьому місці залишалася тільки клумба. Лише в 1996 року фігури Ольги, Кирила та Мефодія, апостола Андрія Первозванного було відновлено з білого італійського мармуру. У 1987 р. статую княгині Ольги встановлено у Браунд-Бруку поблизу Нью-Йорка.

Славне ім'я княгині Ольги нині викарбуване на відзнаці Президента України «Орден княгині Ольги», прийнятій для нагородження жінок за визначні особисті заслуги в державній, виробничій, громадській, науковій, освітянській, культурній, благодійницькій та інших сферах суспільної діяльності, вихованні дітей у сім'ї, затвердженій Указом Президента України від 15 серпня 1997 р. № 827/97.

Вікторія САДИКОВА

Оголошується конкурс на заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників в Інституті Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія»

Для участі у конкурсі подаються або надсилаються до конкурсної комісії такі документи: рапорт — особи офіцерського складу (заяви — цивільні особи); автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, вчене звання та список наукових праць (винаходів) подаються або надсилаються за наявності.

Термін подачі документів — до 6 жовтня 2016 року.

Матеріали щодо участі в конкурсі подаються або надсилаються на адресу факультету військово-морських сил Національного університету «Одеська морська академія»: 65029, м. Одеса, вул. Дідріхсона, 8, кор. 5.

Термін проведення конкурсу — 17 жовтня 2016 року.

№ з/п	Найменування посади	Штатно-посадова категорія	Посад. оклад (грн)	Освітньо-кваліфікаційний рівень, наявність наукового ступеня (вченого звання)
Офіцерський склад				
1	Заступник начальника інституту	капітан 1 рангу	1804-2008	Офіцери, які мають досвід бойових дій, вчене звання, науковий ступінь, оперативнотактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше десяти років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах), або особи, які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше десяти років) та оперативнотактичний рівень військової освіти
2	Заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи — начальник навчального відділення	капітан 1 рангу	1804-2008	Офіцери, які мають досвід бойових дій, вчене звання, науковий ступінь,оперативнотактичний рівень військової освіти, стаж військовоїслужби на посадах науковопедагогічних працівників (наукових працівників) не менше п'ятироків та досвід військової служби не менше одного року на командних посадах тапосадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах)
3	Начальник кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	капітан 1 рангу	1560-1720	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, оперативнотактичний рівень військової освіти, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
4	Старший викладач кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
5	Старший викладач - начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівногоскладу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
6	Викладач кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	капітан 3 рангу	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
7	Начальник кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 1 рангу	1560-1720	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, оперативнотактичний рівень військової освіти, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
8	Доцент кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 2 рангу	1400-1500	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
9	Старший викладач кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівногоскладу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
10	Старший викладач — начальник зв'язку кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
11	Викладач кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	капітан 3 рангу	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
12	Начальник кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 1 рангу	1560-1720	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, оперативнотактичний рівень військової освіти, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
13	Старший викладач — начальник служби метрології та стандартизації кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівногоскладу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
14	Старший викладач — начальник служби пожежної безпеки кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
15	Викладач кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	капітан 3 рангу	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
16	Начальник кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	полковник	1560-1720	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, оперативнотактичний рівень військової освіти, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
17	Старший викладач — начальник інженерної служби кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівногоскладу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
18	Старший викладач — начальник автомобільної служби кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	підполковник	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
19	Старший викладач — начальник фізичної підготовки і спорту кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
20	Старший викладач кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають досвід бойових дій та/або вчене звання, науковий ступінь, ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст, та/або які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівногоскладу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 5 років)
21	Начальник науково-дослідної лабораторії	капітан 2 рангу	1460-1520	Офіцери, які мають вчене звання, науковий ступінь, стаж військової служби на посадах наукових (науковопедагогічних) працівників не менше п'яти років, оперативнотактичний рівень військової освіти та досвід керівництва науковими підрозділами НДУ (ВВНЗ, ВНП ВНЗ) не менше трьох років
22	Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	капітан 2 рангу	1380-1460	Спеціаліст тактичного рівня, доцент (СНС), кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
23	Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	капітан 3 рангу	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
24	Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	капітан-лейтенант	1135-1160	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
25	Начальник науково-дослідної лабораторії	капітан 2 рангу	1460-1520	Офіцери, які мають вчене звання, науковий ступінь, стаж військової служби на посадах наукових (науковопедагогічних) працівників не меншеп'яти років, оперативнотактичний рівень військової освіти та досвід керівництва науковимипідрозділами НДУ (ВВНЗ, ВНП ВНЗ) не менше трьох років
26	Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	капітан 2 рангу	1380-1460	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
27	Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	капітан 3 рангу	1180-1250	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
28	Начальник науково-організаційного відділення	капітан 2 рангу	1125-1150	Офіцери, які мають ступінь вищої освіти магістр/спеціаліст та/або досвід військової служби на посадах в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше 3 років)
Склад наукових та науково-педагогічних працівників				
1	Професор кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	4313	Магістр відповідного професійного спрямування, доктор наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
2	Доцент кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
3	Доцент кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
4	Професор кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	4313	Магістр відповідного професійного спрямування, доктор наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
5	Доцент кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
6	Викладач вищого навчального закладу кафедри озброєння, зв'язку та АСУ	працівник ЗС України	3306	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
7	Професор кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	4313	Магістр відповідного професійного спрямування, доктор наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
8	Доцент кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
9	Доцент кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
10	Викладач вищого навчального закладу кафедри корабельної енергетики та електроенергетичних систем	працівник ЗС України	3306	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
11	Професор кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4313	Магістр відповідного професійного спрямування, доктор наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
12	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
13	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
14	Доцент кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	4053	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
15	Старший викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	3804	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
16	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	3306	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
17	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	3306	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
18	Викладач вищого навчального закладу кафедри соціально-гуманітарних та загальновійськових дисциплін	працівник ЗС України	3306	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
19	Науковий співробітник науково-організаційного відділення	працівник ЗС України	2512	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
20	Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	2512	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
21	Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	2157	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
22	Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	2512	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років
23	Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії	працівник ЗС України	2157	Спеціаліст відповідного професійного спрямування, кандидат наук, стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років

ХУПС ім. Івана Кожедуба оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на його балансі:

№ п/п	Найменування об’єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтована дата оцінювання	Мета проведення оцінювання
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 7 нерухомого військового майна загальною площею 58,09 м2 за адресою: м. Харків, вул. Кримська, 5, в/м № 215, що перебуває на балансі ХУПС ім. Івана Кожедуба, 24980799, тел.: (057) 704-96-29	На поточну дату	Визначення вартості об’єкта з метою передачі в оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об’єкту оцінювання окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою "Згідно з оригіналом" із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб’єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов’язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу наберуть однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінювання такого майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів щодо оцінювання майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

На посади осіб офіцерського складу:

заступник начальника кафедри тактики факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад —1513–1668 грн;

старший викладач кафедри тактики факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри тактики факультету бойового застосування військ, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

старший викладач кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

заступник начальника кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн;

доцент кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн;

старший викладач кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

старший викладач кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

заступник начальника кафедри бронетанкової техніки факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн;

старший викладач кафедри бронетанкової техніки факультету бойового застосування військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри бронетанкової техніки факультету бойового застосування військ, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

старший викладач кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

заступник начальника кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн;

професор кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1520–1640 грн;

старший викладач кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

викладач кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

професор кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1520–1640 грн;

старший викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

професор кафедри автомобілів та автомобільного господарства загальновійськового факультету, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1520–1640 грн;

викладач кафедри автомобілів та автомобільного господарства загальновійськового факультету, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

старший викладач кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри музичного мистецтва загальновійськового факультету, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

викладач кафедри музичного мистецтва загальновійськового факультету, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

старший викладач кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

заступник начальника кафедри тактики факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн;

старший викладач кафедри тактики факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри тактики факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

доцент кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн;

викладач кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

викладач кафедри іноземних мов та військового перекладу, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

старший викладач кафедри мобілізаційної, організаційно-штатної, кадрової роботи та оборонного планування, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

викладач кафедри мобілізаційної, організаційно-штатної, кадрової роботи та оборонного планування, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (механізованих і танкових військ) Наукового центру Сухопутних військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії (бронетанкового озброєння та техніки) Наукового центру Сухопутних військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460–1520 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади

На посаду заступника начальника кафедри, професора кафедри, доцента кафедри — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менш як 5 років, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

На посаду начальника науково-дослідної лабораторії — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий (освітньо-науковий) ступінь, досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі науки не менш як 5 років.

На обіймання посад старшого наукового співробітника, старшого викладача — науковий ступінь кандидата (доктора) наук.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

рапорт, який подається за підпорядкованістю; автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі на 2016 рік; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності); список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

доцент кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, посадовий оклад — 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, посадовий оклад — 3804 грн;

професор кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад — 4313 грн;

професор кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад — 4313 грн;

доцент кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад — 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад — 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад — 3306 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри інженерної механіки (озброєння та техніки інженерних військ) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад — 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри інженерної механіки (озброєння та техніки інженерних військ) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад — 3306 грн;

доцент кафедри інженерних спеціальних дисциплін факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад — 4053 грн;

доцент кафедри іноземних мов та військового перекладу, посадовий оклад — 4053 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри іноземних мов та військового перекладу, посадовий оклад — 3306 грн;

професор кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад — 4313 грн;

доцент кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад — 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри мобілізаційної, організаційно-штатної, кадрової роботи та оборонного планування, посадовий оклад — 3804 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади

На посади професора, доцента — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий (освітньо-науковий) ступінь та стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менш як 5 років, або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше ніж 10 років.

На обіймання посад старшого викладача — науковий ступінь кандидата (доктора) наук.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

заява; автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; копія військового квитка; листок з обліку кадрів; копія трудової книжки; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 10.10.2016

Довідкова інформація за телефоном: (032) 258-44-96, 258-44-48

Документи слід подавати за адресою: 79012, м. Львів-12, вул. Героїв Майдану, 32.

***

Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова оголошує конкурс на заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових та науково-педагогічних працівників

Посади, які заміщуються особами офіцерського складу:

заступник начальника інституту з навчальної роботи, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1967,00 грн;

заступник начальника інституту з наукової роботи, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1967,00 грн;

начальник науково-організаційного відділу, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1580,00 грн;

начальник факультету технічних видів розвідки, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1740,00 грн;

заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1688,00 грн;

начальник кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

заступник начальника кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1668,00 грн;

доцент кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

доцент кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

старший викладач кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК категорія «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

викладач кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

викладач кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

викладач кафедри радіоелектронної розвідки факультету технічних видів розвідки, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

начальник кафедри видової розвідки та спеціальних систем факультету технічних видів розвідки, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

доцент кафедри видової розвідки та спеціальних систем факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

доцент кафедри видової розвідки та спеціальних систем факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн; 2 посади;

старший викладач кафедри видової розвідки та спеціальних систем факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри видової розвідки та спеціальних систем факультету технічних видів розвідки, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

начальник кафедри телекомунікацій та радіотехніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

професор кафедри телекомунікацій та радіотехніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1640,00 грн;

доцент кафедри телекомунікацій та радіотехніки факультету технічних видів розвідки, ШПК«підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

старший викладач кафедри телекомунікацій та радіотехніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри телекомунікацій та радіотехніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн; 2 посади;

начальник кафедри електротехніки та електроніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

професор кафедри електротехніки та електроніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1640,00 грн;

доцент кафедри електротехніки та електроніки факультету технічних видів розвідки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн; 2 посади;

начальник факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства ШПК «полковник», посадовий оклад — 1740,00 грн;

заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1688,00 грн;

начальник кафедри охорони державної таємниці та захисту інформації факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

доцент кафедри охорони державної таємниці та захисту інформації факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

старший викладач кафедри охорони державної таємниці та захисту інформації факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри охорони державної таємниці та захисту інформації факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн; 3 посади;

начальник кафедри радіоелектронної боротьби та інформаційного протиборства факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

доцент кафедри радіоелектронної боротьби та інформаційного протиборства факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

доцент кафедри радіоелектронної боротьби та інформаційного протиборства факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

старший викладач кафедри радіоелектронної боротьби та інформаційного протиборства факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри радіоелектронної боротьби та інформаційного протиборства факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн; 2 посади;

начальник кафедри комп’ютерно-інтегрованих технологій та кібербезпеки факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

доцент кафедри комп’ютерно-інтегрованих технологій та кібербезпеки факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн; 3 посади;

старший викладач кафедри комп’ютерно-інтегрованих технологій та кібербезпеки факультету охорони державної таємниці та інформаційного протиборства, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

доцент кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн; 2 посади;

старший викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

начальник кафедри суспільних наук, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

професор кафедри суспільних наук, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1640,00 грн;

викладач кафедри суспільних наук, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

начальник кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1720,00 грн;

заступник начальника кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1668,00 грн;

доцент кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

старший викладач-начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту та екологічної безпеки кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

старший викладач-начальник інженерної служби кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

старший викладач-начальник зв’язку кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

старший викладач-начальник пожежної служби кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

старший викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн; 2 посади;

викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

викладач кафедри тактики та бойового забезпечення, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160,00 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації засобів радіоелектронної розвідки) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації засобів радіоелектронної боротьби) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500,00 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації засобів радіоелектронної боротьби) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160,00 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційних технологій розвідки) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційних технологій розвідки) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250,00 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаціних системах) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160,00 грн;

начальник науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1580,00 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460,00 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160,00 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування засобів боротьби з роботизованими системами) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн; 2 посади;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інтеграції роботизованих систем в єдину систему управління) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інтеграції роботизованих систем в єдину систему управління) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн; 2 посади;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн; 2 посади;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення кібернетичної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення кібернетичної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення кібернетичної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн; 2 посади;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (впровадження засобів кібернетичної та інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (впровадження засобів кібернетичної та інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн; 2 посади;

начальник науково-дослідної лабораторії (інформаційної боротьби) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1520 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційної боротьби) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн; 2 посади;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційної боротьби) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційної боротьби) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційної боротьби) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру — ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн.

Посади, які заміщуються працівниками ЗСУ

Науково-організаційний відділ:

науковий співробітник, посадовий оклад — 2512,00-3555,00 грн; молодший науковий співробітник, посадовий оклад — 2157,00-3057,00 грн.

Факультет технічних видів розвідки:

кафедра радіоелектронної розвідки: професор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн;

кафедра видової розвідки та спеціальних систем: професор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн; професор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн;

кафедра телекомунікацій та радіотехніки: старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра електротехніки та електроніки: старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад— 3306,00 грн;

Факультет охорони державної таємниці та інформаційного протиборства:

кафедра охорони державної таємниці та захисту інформації: професор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн;

кафедра комп’ютерно-інтегрованих технологій та кібербезпеки: профессор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра іноземних мов: завідувач кафедри, посадовий оклад — 4562,00 грн; доцент, посадовий оклад — 4053,00 грн; доцент, посадовий оклад — 4053,00 грн; доцент, посадовий оклад — 4053,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грнь; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра суспільних наук: професор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн; доцент, посадовий оклад — 4053,00 грн; доцент, посадовий оклад — 4053,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра фундаментальних наук: професор кафедри, посадовий оклад — 4313,00 грн; доцент, посадовий оклад — 4053,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн;

Факультет військової підготовки за програмою підготовки офіцерів запасу: заступник декана з навчальної роботи — начальник навчальної частини, посадовий оклад — 4570,45 грн;

кафедра загальновійськової підготовки: викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра тактики: завідувач кафедри, посадовий оклад — 4562,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики, посадовий оклад — 3804,00 грн; викладач вищого навчального закладу кафедри тактики, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу кафедри тактики, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра технічних дисциплін: завідувач кафедри, посадовий оклад — 4562,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; старший викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3804,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн;

кафедра кібернетичної безпеки та інженерії: доцент кафедри, посадовий оклад — 4053,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад — 3306,00 грн; (штатний розпис курсів підготовки іноземних військових фахівців (курсанти Збройних Сил Республіки Казахстан)

кафедра суспільних наук: старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад — 951,00 грн;

кафедра іноземних мов та військового перекладу: старший викладач вищого навчального (0,25 ставки), посадовий оклад — 951,00 грн;

Кафедра кафедри радіотехнічних систем: старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад — 951,00 грн;

кафедра тактики та бойового забезпечення: доцент (0,25 ставки); викладач вищого навчального закладу (0,5 ставки), посадовий оклад — 1653,00 грн;

кафедра фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту: доцент (0,25 ставки), посадовий оклад —1013,25 грн;

кафедра геоінформаційних космічних систем: доцент (0,25 ставки), посадовий оклад — 1013,25 грн; викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад — 826,50 грн;

кафедра спеціальних систем озброєння: доцент (0,75 ставки), посадовий оклад — 2853,00 грн;

кафедра радіоелектронної розвідки: доцент (0,5 ставки), посадовий оклад — 2026,5 грн; старший викладача вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад — 951,00 грн; викладач вищого навчального закладу (0,5 ставки), посадовий оклад — 1653,00 грн;

кафедра радіоелектронної боротьби та захисту інформації: викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад 3306,00 грн.

Умови конкурсу

Заступник начальника інституту з навчальної роботи: особи офіцерського складу, які мають вчені звання, науковий ступінь, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п’яти років та мають досвід військової служби не менше одного року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Заступник начальника інституту з наукової роботи: особи офіцерського складу, які мають вчені звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п’яти років та мають досвід військової служби не менше одного року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Начальник науково-організаційного відділу: особи офіцерського складу, які мають вчене звання або науковий ступінь, стаж педагогічної (науково-педагогічної) роботи не менше п’яти років, досвід керівництва факультетом (кафедрою, науково-дослідною установою) не менше трьох років.

Начальник факультету: особи, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше десяти років), оперативно-тактичний рівень військової освіти або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше трьох років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Заступник начальника факультету з навчальної та наукової роботи — начальник навчальної частини: особи, які мають вчене звання та/або науковий ступінь за профілем діяльності факультету, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше трьох років, або особи, які мають досвід військової служби не менше одного року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військової частини).

Начальник кафедри: особи, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь доктора (кандидата наук), вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної роботи не менше п’яти років, оперативно-тактичний рівень військової освіти, а також досвід служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Заступник начальника кафедри: особи, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) науковий ступінь, стаж науково-педагогічної діяльності п’ять років або вчене звання (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

Професор кафедри: особи, які мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання професора, або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної діяльності п’ять років, або вчене звання (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

Доцент кафедри: особи, які мають мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника), або науковий ступінь та досвід науково-педагогічної роботи п’ять років, або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи.

Старший викладач кафедри: особи, які мають мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, або викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше п’яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Викладач кафедри: особи, які мають мають досвід участі в бойових діях, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр», або ступінь вищої освіти «магістр».

Начальник науково-дослідного відділу: особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

Начальник науково-дослідної лабораторії: особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

Провідний науковий співробітник: особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

Старший науковий співробітник: висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають рівень вищої освіти не нижчий ніж другий (магістерський) та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше двох років.

Науковий співробітник: висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають рівень вищої освіти не нижчий ніж другий (магістерський) та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше двох років.

Молодший науковий співробітник: особи, які мають рівень вищої освіти не нижчий ніж другий (магістерський).

Умови конкурсу для працівників ЗСУ

Заступник декана з навчальної роботи — начальник навчальної частини: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, стаж науково-педагогічної діяльності не менше трьох років.

Завідувач кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або науковий ступінь доктора (кандидата наук), вчене звання професора (доцента), а також стаж науково-педагогічної роботи не менше п’яти років.

Професор кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років, або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної діяльності п’ять років, або вчене звання (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

Доцент кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника), або науковий ступінь та досвід науково-педагогічної діяльності п’ять років, старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи.

Старший викладач кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника), або науковий ступінь, або викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше п’яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Викладач кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Дата проведення засідання конкурсної комісії — до 12.10.2016 року.

Строк подання документів — до 26.09.2016 року.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт за командою, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів) — за наявності, копія службової картки, витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу ніж та, на якій перебуває).

Документи надсилаються на адресу: 10004, м. Житомир-04, проспект Миру, 22, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова.

Оголошується конкурс на заміщення посади начальника Науково-дослідного центру ракетних військ і артилерії

Міністерство оборони України згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів та науково-дослідних установах Збройних Сил України на конкурсній основі, затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 27.01.2015 № 37/51, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 14.02.2015 за № 162/26607, та наказу Міністерства оборони України від 01.09.2016 № 455 «Про організаційні заходи щодо заміщення вакантних посад в Науково-дослідному центрі ракетних військ і артилерії» оголошує конкурс на заміщення вакантної посади начальника Науково-дослідного центру ракетних військ і артилерії (м. Суми), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1700–1800 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидата на посаду: особа офіцерського складу, яка є громадянином України, вільно володіє державною мовою, має вчене звання, науковий ступінь, стаж військової служби на посадах наукових працівників не менше десяти років, оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід керівництва науково-дослідними (науково-випробувальними) підрозділами НДУ не менше п'яти років.

Для участі в конкурсі подаються такі документи: рапорт за підпорядкованістю; копії документів про освіту, вчене звання, науковий ступінь; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; витяг із Резерву кандидатів на 2016 рік; список наукових праць (винаходів) — за наявністю; копія посвідчення учасника бойових дій — за наявністю.

Останній день подання документів кандидатів — 15.10.2016 року.

Дата проведення конкурсу — 25.10.2016 року.

Документи надсилаються на адресу: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 19, військова частина А0105, Голові конкурсної комісії.

Телефони для довідок: (044) 271–10-53, 62–26-143.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення посади заступника начальника Національного університету оборони України імені Івана Черняховського з наукової роботи, ШПК «генерал-майор», посадовий оклад — 2204 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи офіцерського складу, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний рівень військової освіти, стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах) не менше одного року, або особи офіцерського складу, які мають оперативно-стратегічний рівень військової освіти, досвід учасника бойових дій та військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів не менше п'яти років.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби (трудову діяльність); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 15.10.2016 р.

Дата проведення конкурсу — 26.10.2016 р.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

Військова академія (м. Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Старший викладач кафедри управління діями підрозділів високомобільних десантних військ факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
2. Викладач кафедри управління діями підрозділів високомобільних десантних військ факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (дві посади), ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
3. Старший викладач кафедри повітрянодесантної підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
4. Начальник кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.
5. Заступник начальника кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1513–1668 грн.
6. Старший викладач кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (чотири посади), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
7. Викладач кафедри вогневої підготовки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (чотири посади), ШПК «майор», посадовий оклад —1180–1250 грн.
8. Начальник кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.
9. Старший викладач кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ (дві посади), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
10. Викладач кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
11. Старший викладач ВНЗ кафедри бронетанкової техніки факультету підготовки спеціалістів високомобільних десантних військ, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3804 грн.
12. Заступник начальника факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК —»підполковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.
13. Начальник кафедри бойового застосування технічних засобів розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.
14. Доцент кафедри бойового застосування технічних засобів розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК «підполковник», посадовий оклад —1400–1500 грн.
15. Старший викладач кафедри бойового застосування технічних засобів розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШПК «підполковник», посадовий оклад —1380–1460 грн.
16. Викладач кафедри бойового застосування технічних засобів розвідки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
17. Старший викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
18. Викладач кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (чотири посади), ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
19. Доцент кафедри іноземної мови факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
20. Старший викладач ВНЗ кафедри іноземної мови факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (дві посади), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3804 грн.
21. Викладач ВНЗ кафедри іноземної мови факультету підготовки спеціалістів військової розвідки та спеціального призначення (три посади), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3306 грн.
22. Старший викладач кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
23. Викладач кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади), ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
24. Начальник кафедри організації тилового (логістичного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.
25. Старший викладач кафедри організації тилового (логістичного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
26. Професор кафедри організації тилового (логістичного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4313 грн.
27. Доцент кафедри організації тилового (логістичного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
28. Викладач кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади), ШПК «майор», посадовий оклад —1180–1250 грн.
29. Доцент кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади по 0,5 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
30. Доцент кафедри автотехнічного забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
31. Начальник кафедри ремонту та експлуатації автомобільної та спеціальної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.
32. Доцент кафедри ремонту та експлуатації автомобільної та спеціальної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.
33. Старший викладач кафедри ремонту та експлуатації автомобільної та спеціальної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
34. Викладач кафедри ремонту та експлуатації автомобільної та спеціальної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (три посади), ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
35. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил)) факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 2512–3555 грн.
36. Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил)) факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 2157–3057 грн.
37. Старший викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (три посади), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
38. Професор кафедри електротехніки та систем ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (дві посади по 0,5 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4313 грн.
39. Старший викладач ВНЗ кафедри електротехніки та систем ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 804 грн.
40. Доцент кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (одна посада та дві посади по 0,5 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
41. Викладач ВНЗ кафедри інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (чотири посади), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3306 грн.
42. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (бойового екіпірування) факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння (0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 2868–3804 грн.
43. Начальник кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1560–1720 грн.
44. Професор кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1520–1640 грн.
45. Доцент кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.
46. Старший викладач кафедри тактики та загальновійськових дисциплін (чотири посади), ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.
47. Викладач кафедри тактики та загальновійськових дисциплін (дві посади), ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
48. Професор кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4313 грн.
49. Доцент кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
50. Старший викладач ВНЗ кафедри тактики та загальновійськових дисциплін, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3804 грн.
51. Викладач ВНЗ кафедри тактики та загальновійськових дисциплін (дві посади), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3804 грн.
52. Викладач кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.
53. Доцент кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін (одна посада 0,5 ставки та дві посади по 0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад —4053 грн.
54. Викладач ВНЗ кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін (одна посада 0,5 ставки та дві посади по 0,25 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3306 грн.
55. Доцент кафедри фундаментальних наук (дві посади), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 4053 грн.
56. Старший викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук, ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3804 грн.
57. Викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук (0,5 ставки), ШК «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3306 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади заступника начальника факультету: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень освіти, стаж науково-педагогічної діяльності три роки, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Кваліфікаційні вимоги до посади начальника (завідувача) кафедри: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають науковий ступінь доктора (кандидата) наук, вчене звання професора (доцента), стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років, оперативно-тактичний рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Кваліфікаційні вимоги до посади заступника начальника (завідувача) кафедри: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років;

або особи, які мають вчене знання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь, стаж науково-педагогічної діяльності п'five років;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

Кваліфікаційні вимоги до посади професора: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

або особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника), науковий ступінь кандидата наук та стаж науково-педагогічної діяльності п'ять років;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.

Кваліфікаційні вимоги до посади доцента: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» (для військовослужбовців);

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи п'ять років;

або старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь;

або викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який, має не менше п'яти років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Кваліфікаційні вимоги до посади викладача: особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

або особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

або особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого наукового співробітника: працівники Збройних Сил України, які мають науковий ступінь або вчене звання та досвід роботи у відповідній галузі науки не менше двох років, або висококваліфіковані фахівці без наукового ступеня або вченого звання, які мають вищу освіту (ступеня «магістр») та досвід керівної (науково-дослідної) роботи (служби) не менше п'яти років у відповідній галузі знань.

Кваліфікаційні вимоги до посади наукового співробітника та молодшого наукового співробітника: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр» та досвід роботи у відповідній галузі знань не менше трьох років.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службова характеристика; копія військового квитка (для працівників); службова картка (для військовослужбовців); медична книжка (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 15.10.2016 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 631-475.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м.Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

***

Військових коледж сержантського складу Харківського національного університету Повітряних Сил оголошує конкурс на заміщення вакантних посад педагогічних працівників

Дата проведення конкурсу — 21 жовтня 2016 року

Термін подачі документів до участі в конкурсі — до 7 жовтня 2016 року

Циклова комісія із загальноосвітніх та загальновійськових дисциплін:

старший викладач, ШПК «підполковник», оклад —950–1030 грн;
старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
викладач, ШПК «майор», оклад — 850–1000 грн.

Циклова комісія з конструкції та експлуатації літаків та двигунів:

старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
викладач, ШПК «майор», оклад — 850–1000 грн;
викладач, ШПК «майор» оклад — 850–1000 грн;
викладач, ШПК «майор», оклад — 850–1000 грн.

Циклова комісія з конструкції та експлуатації авіаційного озброєння:

старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн.

Циклова комісія з конструкції та експлуатації авіаційного обладнання:

старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
викладач, ШПК «майор», оклад — 850–1000 грн.

Циклова комісія з конструкції та експлуатації радіоелектронного обладнання:

старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
викладач, ШПК «майор», оклад — 850–1000 грн.

Циклова комісія з конструкції та експлуатації наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів:

старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн.

Циклова комісія з з льотної експлуатації та бойового застосування вертольотів:

начальник циклової комісії, ШПК «підполковник», оклад — 1050–1100 грн;
старший викладач, ШПК «підполковник», оклад — 950–1030 грн;
викладач, ШПК «майор», оклад — 850–1000 грн.

Вимоги до кандидатів на посади

Начальник циклової комісії: вчене звання (науковий ступінь), спеціаліст вищої категорії; педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5 років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

Старший викладач циклової комісії: вчене звання (науковий ступінь), спеціаліст вищої категорії; педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5 років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

Викладач циклової комісії: вчене звання (науковий ступінь), спеціаліст вищої категорії; педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5 років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (поверненню не підлягають, окрім особової справи та медичної книжки): особова справа кандидата; рапорт, поданий за командою із зазначенням повної назви посади та ВОС; автобіографія друкована; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; завірена копія службової картки; службова характеристика; медична книжка або висновок ВЛК для офіцерів, посади яких скорочуються; довідка про проходження військової служби (копія трудової книжки); список наукових праць (винаходів), завірений заступником установи з наукової роботи; залікові відомості (фізична, вогнева, командирська підготовка).

Документи надсилаються (подаються) на адресу: 61045, м. Харків, вул. Клочківська, 228, Військовий коледж сержантського складу Харківського національного університету Повітряних Сил, секретарю конкурсної комісії, з 9–00 до 11–00 та з 15–00 до 17–00.

***

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад педагогічних працівників Військового коледжу сержантського складу Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

На посади осіб офіцерського складу: старший викладач циклової комісії автомобільної техніки відділення підготовки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 950–1030 грн; викладач циклової комісії автомобільної техніки відділення підготовки, ШПК «майор», посадовий оклад — 890–1000 грн; старший викладач циклової комісії загальновійськових дисциплін відділення підготовки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 950–1030 грн; викладач циклової комісії загальновійськових дисциплін відділення підготовки, ШПК «майор», посадовий оклад — 890–1000 грн; викладач циклової комісії технічного та тилового забезпечення відділення підготовки, ШПК «майор», посадовий оклад — 890–1000 грн; старший викладач циклової комісії музичного мистецтва відділення підготовки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 950–1030 грн; викладач циклової комісії музичного мистецтва відділення підготовки, ШПК «майор», посадовий оклад — 890–1000 грн; начальник циклової комісії з природничо-наукових дисциплін відділення підготовки, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1050–1100 грн; начальник циклової комісії з гуманітарних дисциплін відділення підготовки, ШПК «підполковник», посадовий оклад— 1050–1100 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», досвід військової служби на посадах за фахом.

Для участі в конкурсі подаються такі документи: рапорт, який подається за підпорядкованістю; автобіографія; копії документів про освіту, службова характеристика; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі на 2016 рік; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності).

На посади працівників Збройних Сил України: викладач циклової комісії з природничо-наукових дисциплін відділення підготовки, посадовий оклад — 2050 грн; викладач циклової комісії з гуманітарних дисциплін відділення підготовки, посадовий оклад — 2050 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», досвід на посадах за фахом.

Для участі в конкурсі подаються такі документи: заява; автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, копія військового квитка; листок з обліку кадрів; копія трудової книжки; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності).

Термін подання документів — до 10.10.2016 р.

Довідкова інформація за телефоном: (032) 258-44-96, 258-44-48

Документи слід подавати за адресою: 79012, м. Львів-12, вул. Героїв Майдану, 32.

ОЛІМПІЙСЬКІ ЧЕМПІОНИ ПІДТРИМАЛИ ПОРАНЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ

ВІЙСЬКОВІ МАЛИ НАГОДУ ПОТРИМАТИ В РУКАХ ЗОЛОТІ МЕДАЛІ ОЛІМПІАДИ В РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО

Переможці та призери Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро відвідали захисників нашої держави, які зараз перебувають на лікуванні та реабілітації у Національному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь».

До армійців завітали: український гімнаст, олімпійський чемпіон і срібний призер Олімпійських ігор 2016 року, чемпіон світу зі спортивної гімнастики Олег Верняєв, український веслувальник-каноїст, дворазовий олімпійський чемпіон (2012 та 2016 років) Юрій Чебан та срібна призерка Ріо-де-Жанейро з фехтування Олена Вороніна.

Спортсмени вручили учасникам АТО подарунки та фотографії з автографами.

— Чесно, в мене від спілкування з пораненими воїнами побігли мурашки по шкірі, адже їм довелося вже стільки пережити, захищаючи Україну. Я переконаний, що захисників України потрібно постійно заохочувати та підбадьорювати. А до таких заходів слід залучати побільше громадськості, — сказав Юрій Чебан.

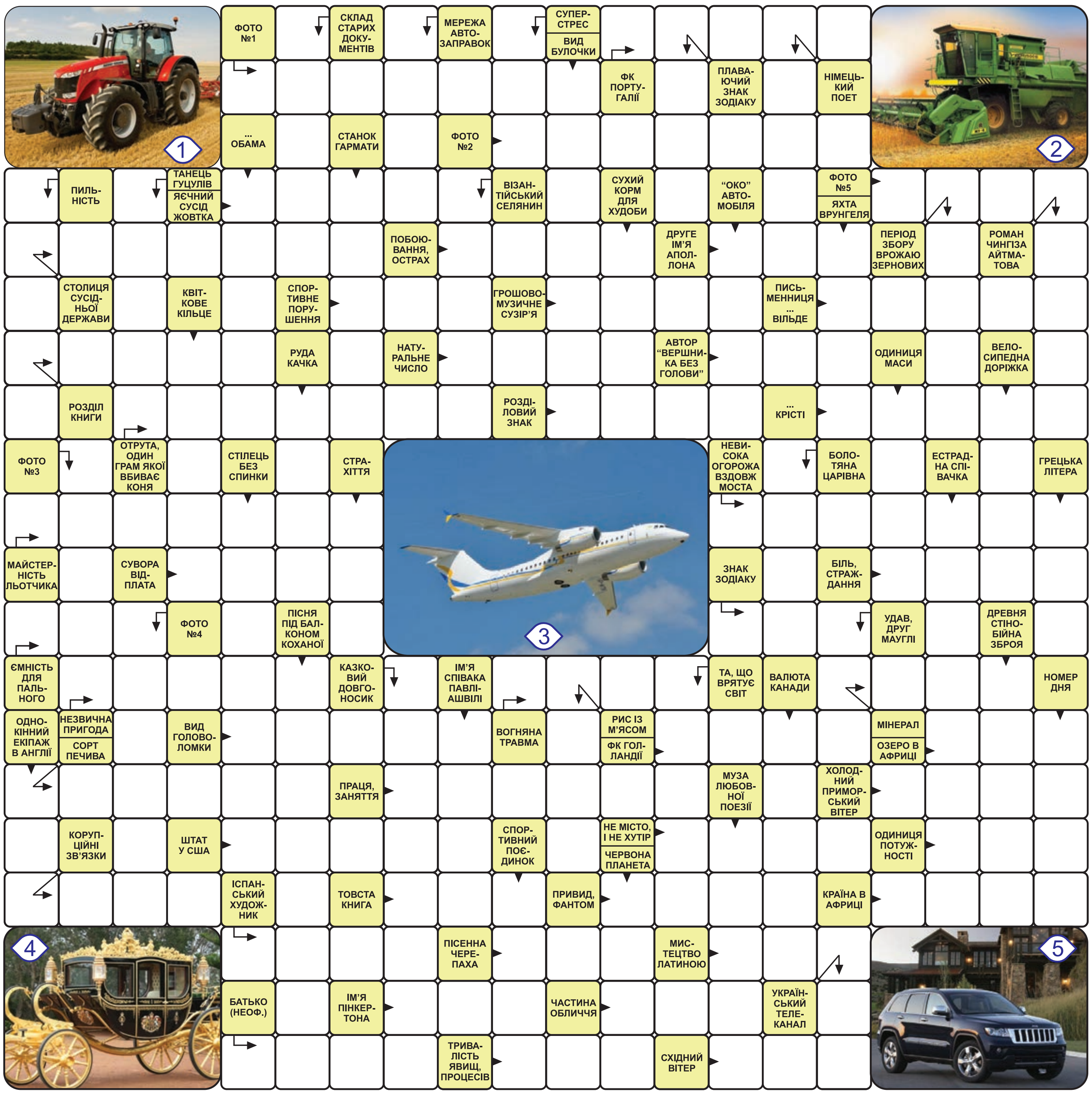
Спортсмени показали пораненим свої золоті олімпійські медалі.

— Я справді дуже радий, що зміг побачити вживу спортсменів. І ніколи не думав, що зможу потримати в руках справжню золоту олімпійську медаль. Емоції просто переповнюють, — поділився своїми враженнями від зустрічі з чемпіонами військовослужбовець Сергій Кодочігов.

Олена КРУГЛЄНЯ

Спортсмени зарядили армійців позитивним настроєм

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

Генерал-майору у відставці Грубому Олександру Яковичу — 85 років!

Шановний Олександре Яковичу!

Рада ветеранів Львівської міської організації ветеранів України щиро вітає Вас з ювілейним днем народження! Понад 70 років свого нелегкого життя Ви знаходитесь у бойовому армійському і трудовому строю. Не дають спокою ветерану спогади про бойові операції у складі з'єднання 40-ї армії під час війни в ДРА, безсонні ночі неподалік пекла ядерного реактора четвертого енергоблоку ЧАЕС під час ліквідації наслідків аварії на ньому. Багато сил та енергії Ви віддаєте громадській роботі на посаді голови Ради ветеранів нашого міста.

Спасибі за повагу, чуйність і доброзичливе ставлення до людей, багаторічну роботу, яка спрямована на зміцнення ветеранської організації нашого рідного Львова!

Бажаємо Вам міцного здоров'я, благополуччя, оптимізму та довголіття.

Львівська міська рада організації ветеранів України

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— Ти так схудла! Це нова дієта?

— Так, морква, буряк і картопля.

— А що робила: варила чи смажила?

— Копала!

***

Лікар оглядає пацієнта:

— Щось ви мені не подобаєтесь...

— Та ви, лікарю, теж не красень...

***

— Маааам! Завтра батьківські збори! Підеш?

— Ні! Ми краще з тобою на ці гроші на відпочинок з'їздимо!

***

Диспетчер таксі:

— Двадцять третій, ви гарантуєте, що клієнт встигне на літак?

— Авжеж, адже мій клієнт — пілот цього літака!

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32953 Замовлення 49479

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Тетяна МОРОЗ

Провідний літературний співробітник — Леонід ГНАТЮК

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114